

edi hese!

Mehmet Ezer... 10 yaşında.
25 Mart günü Silvan'da
BDP mitingine polis saldırısı sonucu başından gaz bombası ile vuruldu... Mehmet ilk müdahalenin ardından Diyarbakır Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne getirildi, beyin cerrahisi hayati riskinin olduğunu söyledi.
Saymıyoruz artık bu kaçınıcı çocuk, bu kaçınıcı can...
Artık Yeter
Edi Hese...

BAŞARAMAYACAKSINIZ

Önce Suriye yoğun tehditlere maruz kaldı. Emperyalistler saldırının eşğine geldi. Rusya'nın "kimyasal silahların imhası" önerisinin ardından tehlike savuşturuldu. Derken Ukrayna olayları patladı. Faşist bir darbenin ardından emperyalistler tam hedeflerine ulaşacaktı ki, Rusya'nın Kırım atağı gündeme geldi. Savaş davulları yüksek sesle çalmaya başladı. Bu gerilimin tam ortasında ABD birden Suriye ile diplomatik ilişkileri kesti. Elçisini çekti ve elçiliği boşalttı. İsrail Suriye'ye hava saldırısı düzenledi. Ukrayna gerilimi devam ederken savaş bulutları bir kez daha Suriye üzerinde birikiverdi.

Tüm bunların üzerine Türk jetleri Suriye savaş uçağını düşürdü.

RT Erdoğan, muzaffer bir komutan edasıyla bu olayı miting kürsüsünden kendini dinleyenlere açıkladı. A. Gül Genelkurmay Başkanı kutladı. CHP Genel Başkanı, "bu ordunun başarısıdır üstüne konmayın" demeye getirdi.

Hükümetin içine girdiği krizden ve yıkılma tehdidinden kurtulmak için bir savaş arayışı içinde olduğu son haftalarda her tarafta konuşuluyordu zaten. Devlet kademelerinde bilgi alma olanağı olan Kılıçdaroğlu'nun uyarısı da bu söy-

lentilerin üzerine gelmişti.

Hükümetin, dikkatleri başka yere çevirecek, dalgalar halinde gelen halk ayaklanmalarının önünü kesecek bir provakasyon ya da savaş gibi büyük bir "olay"ın peşinde olduğu biliniyordu; bilinmeyen nokta bu "olay"ın içeriği idi.

Suriye'ye karşı girişilecek bir savaş bu amaçla ulaşmalarına yol açabilir mi? Ve daha önemlisi, hükümet, Suriye'ye karşı bir savaş göze alabilir mi? Hükümetin bir çılgınlığa girişmeyeceğine kefil olunamaz ve dolayısıyla, zayıf da olsa böyle bir ihtimal var. Böyle bir savaş devrimi engellemek bir yana devrimi hızlandırır.

2

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

26 Mart - 9 Nisan 2014 / S 255 / 1 TL

Önümüzde sandık: "Oy verin!" Neden? "Değiştirmek için oy verin!" Sanki 31 Mayıs Ayaklanmasıyla bütün bir ülkeyi iliklerine kadar sarsmamış gibi!

Meydanlar, sokaklar, forumlar, fabrikalar... değişimin merkezleri! Gerçek özgürlüğün, siyasal demokrasinin ne olduğunu gördük forumlarımızda. Gücümüzü gördük, istediğimiz zaman neler yapabileceğimizi öğrendik. Devletin nasıl korktuğunu da gördük, var gücüyle üzerine saldırmasının can çekişme sancuları olduğunu da gördük.

Bütün bunları yaşayan milyonlar olarak hala geleceğimizi sandıkta görmek, -her tür hilenin şimdiden hazır olduğunu bile bile- bir yıldır sokaklarda forumlarda yaşadıklarımızdan bir şey öğrenememek demek! Dün dünyayı ve geleceğimizi ellerimizde tutarken bugün her şeyi sandığa bağlamak yaptığımız işin büyüklüğünü unutmak, öğrendiklerimizden gerekli sonuçları çıkaramamış olmak demek!

Çözümü sandıkta arama! Çözüm sokakta, kavgada! Çözüm forumlarda, halk meclislerinde! Çözüm kendi devrimci hükümetimizi kurmakta!

DNS'İ DEĞİL HÜKÜMETİ DEĞİŞTİR

"Twitter'ın mivittir hepsinin kökünü kazıyacağız. Uluslararası camia şöyle der böyle der. Hiç beni ilgilendirmiyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin gücünü göreceklər" sözlerinin ardından Türkiye'den twittera erişim engellendi.

İnsanlar hemen DNS'leri değiştirerek twittera girmeye devam ettiler. İkinci gün Google DNS'leri engellendi ve dünyada bunu yapan ilk ülke olarak tarihe geçtik.

Başbakanlık "biz yasaklamadık mahkeme kararı" dedi, hükümet üyeleri topu birbirlerine attılar; cumhuriyet başsavcılığı "mahkeme kararı yok" diyerek hükümeti yalanladı; cumhurbaşkanı "engelle-

mezler" dedi... Her kafadan farklı ses çıktı. Ama sonuçta twitter resmen "kapatılmış" oldu! (23 Mart'taki mitingde yaptığı konuşmadan anlaşılıyor ki, "kapatma" emrini veren bizzat başkanmış! Gögsünü gere gere söyledi bunu.)

Yasağın ilk saatlerinden itibaren herkes engelleri aşarak twitter'a girdi. Hatta bizzat cumhurbaşkanı, başbakanın yardımcısı ve başkent büyükşehir belediye başkanı da "yasak deliciler" arasındaydı! Birkaç

saat içinde aşırı kullanım nedeniyle dünya rekoruna imza attık.

Ve hatta twitter üzerinden twitter yasağını savunarak da tarihe adımızı altın harflerle yazdırdık. Bir taraftan kuyruğu dik tutmak adına, "herkes Türkiye'nin gücünü göreceklər" nidaları atarken, twitter TC hükümetiyle işbirliğine yanaşmak şöyle dursun, bizzat kurucusu engelleri aşmanın yollarını öğretti.

Halklar da öğrenmeye ve öğretmeye devam ediyor. Bir taraftan engelleri aşan vpn programları 1 milyon defa indirilirken, diğer taraftan da "Paris Komünü"nde, Büyük Ekim Devrimi'nde, Küba'da twitter yoktu" diyorlar.

GREİF İŞÇİLERİ PES ETMEYECEK

Greif işçileri işgal eylemlerine devam ediyor. İşçiler işgal ettikleri Greif Hadımköy fabrikasının yanı sıra Dudullu Fabrikası ve Ünsa Çuval Fabrikasına da taşındılar eylemlerini.

14 Mart - 33. Gün Greif Fabrikasında Gergin Bekleyiş

İşgal ve grev eyleminin 33. günü... Fabrikada gergin bekleyiş...

Fabrikanın kordinatörü olan Sevinç Hanımın telefon ederek fabrikaya gelip işçilerle görüşüp oylama yapmak istediğini söylemesinden sonra evlerinde dinlenen işçileri de fabrikaya çağırdılar.

Evlerinden fabrikaya doğru yola çıkan işçiler, benzerlikte, taşeron firmanın adamlarından 150-200 kişinin toplandığını gördüler. Fabrikadaki arkadaşlarına durumu ilettiler. Fabrikaya saldırı olma olasılığını anlattılar. Bunun üzerine işçiler hemen önlem almaya başladılar. Barikatlarını güçlendirdiler, basına ve tüm emek örgütlerine bir çağrı yayınladılar.

Grev kırıcılar fabrikanın karşısında bekleyip polisten fabrikayı boşaltmasını isterken Greif işçileri de gerekli önlemlerini aldıktan sonra sloganlarla ve halaylarla bekleyişe geçtiler. DISK Tekstil İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan gelerek barikat önünden emniyet amirlerine ve taşeron patronlarına seslendi.

Editör

KCK DEKLARASYONU ÜZERİNE

KCK, yayınladığı ve "tarihi" diye tanımladığı "Deklarasyon"la Türkiye ve Kürdistan Devrimi açısından son derece önemli olduğunu düşündüğümüz öneriler yapmış bulunuyor. Tümü üzerinde olmasa bile belli başlı ve can alıcı olduğunu düşündüğümüz öneriler hakkında görüşlerin ortaya konması gerekiyor.

Şundan dolayı: KCK, ilk defa - tam netlikle olmasa da- devrimci-demokratik bir iktidar ve buna uygun bir program hakkında önerilerde bulunmuş ve çağrı yapmış bulunuyor.

İki ülkenin birleşik devriminin bu önemli gücünün ileri doğru attığı bu adımın daha ileriye taşınması devrimci sorumluluk gereğidir.

Önce "Deklarasyon"da ifade edilen iki önemli tespitin altını çizelim. Birincisi, AKP iktidarının "işlevini" yitirdiği saptaması.

Mart Notları

C.Dağlı

2

Krizin Devrimci Çözümü

Taylan Işık

4

Birleşik Cephe

Ozgür Güven

5

Başarının Yolu

Umut Güneş

11

3

MART NOTLARI

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Şubat'tan Mart'a geçerken, yığınsal devrimci eylemler hiç durmadı. 8 Mart, Gezi'den bu yana devam eden genel başkaldırıyı, kadın isyanıyla daha ileriye taşıdı. EKA'nın, 8 Mart Taksim eylemi-isyanı, devrimci, nitelikli ve etkileyici oldu. Militanlığıyla mücadeleyi ateşledi. Böylece, yeni ayaklanmaların perdesi 8 Mart'ta açılmış oldu. Kadınlar, bir çok devrimde, devrimi başlatıcı rol oynamıştır.

Haziran halk ayaklanması sırasında polisler tarafından vurulan Berkin Elvan'ın ölümsüzleştiği haberinin duyulmasıyla birlikte, ikinci büyük adım atıldı. Kitlelerin toplumsal hareketi daha ileriye gitti ve Haziran'dan bu yana yaşanan en yüksek noktaya ulaştı. Halklar çok öfkeli, çok kararlı ve savaşçı bir tavır sergiledi. Yaz ve güz ayaklanmalarında ortaya çıkan bu eğilim ve tavır, Mart'ta iyice pekişmiştir.

Ölümsüzleşen Gezi ayaklanması savaşçıların duruşmalarında, kitlelerin gösterdiği devrimci tutum, Bahar'ın nelere gebe olduğunu haber veriyordu. Devrim, yeni olaylarla büyümeye devam ediyor.

1-Mart başkaldırısı, Haziran Halk Ayaklanması'nın devam ettiği güçlü bir kanıttır. Haziran devam ediyor, çünkü, Gezi'yi doğuran koşullar varlığını koruyor, hatta daha da keskinleşmiştir. Kitleler de, daha bir bilinçli, deneyimli ve yetkin.

Devrimde ısrar, devrimin zaferine dek devam edecektir. Kitlelerin neredeyse bir yıldır -ki daha öncesi var- kesintisiz olarak sokağa çıkması, son derece ciddi bir olaydır. Hareket devrime dönüşmeden, yığınlar sokaklardan çekilmeyecektir.

2-İşçi sınıfının ve kamu emekçilerinin 12 Mart'ta genel greve gitmesi, iş bırakarak sokağa inmesi, eylemlere katılması, hem hareketin proleter sınıfsal karakterinin öne geçmesini getirmiş, hem de hareketi daha ileri götürmüştür. Halk kitlelerinin toplumsal bir hareketi, ancak, işçi sınıfının gücünü, ayaklanmanın gücüyle birleştirmesi ve önderlik etmesi, emekçilerin burjuvazi üzerindeki, tekeli kapitalizm üstündeki zaferini çabuklaştırır.

3-Öğrenci gençlik, enerjisi, militanlığı, özverisi, heyecan ve kararlılığıyla, ayaklanmanın etkin ve vurucu gücüdür. Örgütlülüğü, devrimci mücadelesi, artan niceliği ve hızlı hareket etme yeteneğiyle, toplumdaki ağırlığı gün gün biraz daha artıyor. Mart'ta, devrimci pratikleriyle, etkilerini toplumun geniş kesimlerinde, belirgin olarak hissettirdiler.

4-Varoşlar, devrimci mücadelenin bu önemli merkezleri, devrimde ne denli yaşamsal bir rol oynayacağını 31 Mayıs'tan bu yana güçlü bir şekilde ortaya koymuştur. Tarihi yapan kitlelerdir ve o kitleler, buralarda yoğunlaşmıştır. Sadece, kendi buldukları yerde eylem yapmakla kalmayıp, kent merkezlerindeki devrimci eylemlerde sürekli yer alanlar, bu insanlardır. Mücadeleye emekçi karakterini veriyorlar.

5-Kitleler, her tarafta, kendi arasında ilişkiler, bağlar kurmuş durumda. Kendi içinde, mücadele birliğine dayalı, devrimci birleşme sağlamıştır. Bu, emekçiler arasında görülen, yeni bir ilişki biçimidir. Bu ilişki, her eylemde biraz daha güçleniyor ve yeni insan topluluklarını kapsayacak şekilde genişliyor.

Artık, yığınların sokakta, eylemde, mücadelede bir araya gelmesi sorun değildir. Günümüzün en ivedi ve ana sorunu, bu büyük ve birleşik halk gücünün, iktidarı alacak biçimde hareket etmesidir. Denebilir ki, burası, sınıf savaşımının en belirleyici noktasıdır.

6-Tüm burjuva güçler, -düzen güçleri ve tüm gerici- devlette, burjuva kurumlarında yoğunlaşırken, işçi sınıfının güçleri de, kendi sınıf örgütlerinde, komite ve konseylerde, eylem birliği içinde yoğunlaşıyor. Bu, karşıtlık halindeki güçlerin yoğunlaşmasıdır ve karşıtlıkların derinleşmesidir. Karşıtlıkların yoğunlaşması, varolan toplumsal düzenin bunalımını derinleştirir. Ve sistemi temellerinden sarsar.

7-Tüm mücadeleye, mücadelenin genel ayaklanmaya dek varmasına rağmen, egemen sınıfın, emekçiler üzerindeki baskıları sona ermemiştir; sona ermesi bir yana, en ufak bir hafifleme bile göstermemiştir. Tersine, her halk ayaklanmasından sonra, tekeli sermaye güçleri ve onların faşist devletinin kitlelere yönelik baskıları ve saldırıları belirgin olarak artmıştır. Kapitalist sınıf egemenliği ve kapitalist sınıf düzeni sürdükçe, emekçiler üzerinde gerici şiddet ve baskı devam eder.

Burjuva egemenliğine karşı mücadele, ayaklanma, halkın egemenliği eline almasına dek götürülmelidir.

8-Kentlerdeki küçük atölye işçileri, büro işçileri, kent yoksulları sendikal örgütlenme vb zayıf olsa da, sokaklarda, barikatlarda ve meydan savaşlarında kendi güçlerini iyi biçimde organize etme, harekete geçirme yeteneği göstermiştir. Ayaklanmada aktif bir rol oynamıştır.

Aynı durumu, daha önce Latin Amerika barikatlarında da görmüştük. İşçilerin, emekçilerin, yoksulların bu yeteneğinin devrimi güçlendirdiği kavranmalıdır. Kitlelerin uzun mücadelelerin içinden geçerek ve özellikle Haziran'dan bu yana çok geliştiğini görmeliyiz.

9-Toplumun geniş kesimlerinin başkaldırıya katılması, ne bu toplumun karşıt sınıflardan oluşan bir toplumdur olduğu gerçeğinin üstünü örtebilir; ne de toplumun sosyal sınıfları arasında sürüp giden sınıf savaşımının.

Burjuvazinin sınıf savaşımını üstünü örtmeye çalışması ve emekçilerin devrimci kavgasını silikleştirmesinin amacı, halk ayaklanmasını sınıfsal-devrimci içeriğinden soyundurup, onu kendine maletmesi ve kendi gücü haline getirmesidir.

Sömürücü sınıf nasıl göstermeye çalışırsa çalışsın, canlı yaşamda olan, iki sınıf arasında, tarihsel olarak kaçınılmaz sınıf savaşımıdır.

10-Bu savaşımın en şiddetli anlarından biri, Taksim'in ele geçirilmesi etrafında yaşanıyor. Şurası apaçıktır: Taksim için şimdiye dek verilen mücadeleden daha sert, kararlı ve cesaretli bir girişim olmadan, bu alan öyle kolay alınmaz. 1 Mayıs nedeniyle, Taksim'in büyük devrimci önemi vardı. Gezi'den sonra, bu önem daha da artmıştır. Bu koşullarda, Taksim'i alırsak, bunun devrimci önemi çok büyük olacaktır.

11-Oportünizm iliklerine kadar işlemiş olanlar, aylardır, yıllardır büyük bir enerji ve devrimci bir bilinçle eylemden eyleme koşan işçilerin ve halk kitlelerinin değiştirici gücünü anlayamazlar. Halk kitlelerinin canlı güçlerinin dönüştürücü gücü, bu gruplarca kavranamamıştır. Oysa ki, her eylemde biz, halkın canlı güçlerinin, ne denli etkin sonuçlar aldığını somut olarak görüyoruz. 31 Mayıs ayaklanması, kitlelerin canlı güçlerinin bir eseridir.

12-Burjuvazi çöküşü içinde, bu kesin. İşçi sınıfı, emekçiler ise topluma, bu derin krizden, devrim yoluyla gerçek bir çıkış gösteriyor. Ve geleceğin kurtarıcısı olarak davranıyor.

Kitleler devrimci niteliğe sahip olduğunu, pratikle, eylemlerle, hareket tarzıyla ortaya koyuyor. Bu topraklarda yıllardır ortaya konan devrimci pratik, kitlelerin devrimci niteliğinin en iyi göstergesidir.

Çocuklar Uyurken Sessiz Olunur Ölürken Değil

Berkin'in ölümsüzleşme haberini aldığımızdan bu yana kitleler isyanda ve sokakta. Dün başlayan eylemler, hızını kesmeden gece geç saatlere kadar sürdü, her yerde polisle çatışıldı. Bugün de pek çok ilde kitleler meydanlara aktı.

İzmir'de KESK, DİSK ve TMMOB'un "Bu ülke halkı sözünü söylemiştir. Çocuklar uyurken sessiz olunur, ölürken değil!" şiarıyla Eski Sümerbank önünde toplanan ve Konak Meydanı'nda oturma eylemi yapmak isteyen kitleye saat 13.00 civarında Konak'ta polis saldırdı. İzmir Saat Kulesi önünde oturma eylemi yapmak için yürüyüşe geçen kitleye polis tomalardan su sıktı. Polise taşla karşılık veren göstericilere biber gazı da sıkıldı. Göstericiler, çöp konteynerleri ve söktükleri banklarla barikat kurdu. Göstericilerle polis arasındaki taşlı çatışma yaklaşık yarım saat sürdü. Daha sonra kitleler sloganlarla tomaların önünden geçerek Konak Meydanı'nı zapt etti.

İşçiler valilik önünde duran çekik kuvvete dönerek "polis simit sat onurlu yaşa" sloganları attı. Kitleler valiliğe ve polise doğru yöneldiği sırada sendikacıların yoğun çabasıyla saat kulesi önünde oturma eylemi gerçekleştirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

Antep Halkı

Berkin Elvan için Sokakta

11 Mart Salı günü GAÜ (Gaziantep Üniversitesi) önünde 17.30'da toplanıldı. İlk toplanma sırasında kitlelerin öfkeli gözlerinden ve birbirini ardına atılan sloganlardan belli oluyordu. Yaklaşık 1 saatlik bir bekleyişin ardından Berkin Elvan şahsında ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşu sonrası Gaziantep Dayanışma Platformu kısa bir konuşma yaptı. Ve Karataş'a doğru sloganlar ve dövizlerle

"Umut Yürek İsyan Ölmedi Berkin Elvan"

Sarıgazi Dayanışması'nın çağrısıyla Berkin Elvan'ın katillerinin bulunması ve cezalandırılması için yürüyüş gerçekleştirildi.

Sarıgazi halkı 16 Mart günü Sarıgazi Dayanışması'nın çağrısı üzerine Berkin Elvan için bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Vatan İlköğretim Okulu

önünde toplanan Sarıgazi halkı "Berkin Elvan Ölümsüzdür" yazılı pankart açarak "Berkin Elvan Onbeşinde Bir Fidan", sloganları atarak Demokrasi Caddesi girişine kadar yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık Gezi eylemleri sırasında yaşamını yitirenlerin adları söylenerek "Yaşıyor", "Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Eyleme çevredeki halk da alkışlarla, zaman zaman korteje eşlik ederek destek verdi.

Demokrasi Caddesi girişinde Sarıgazi Dayanışması olarak bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında "Devlet bizim çocuklarımızı öldürüyor. Uğur Kaymaz 12 yaşında 13 kurşunla, Ceylan Önkol 13 yaşında havan topuyla Berkin 14 yaşında başından gaz fişegi ile vuruldu. Berkin 269 gün komada yaşamı savaşı verdi. 25 yılda 400 den fazla çocuğumuz yaşamını yitirdi. Onların çocukları katil ve Hrnt'in katilleri serbest, cinayetleri işleyenler, katliamları organize edenler serbest" denilerek devlet emriyle cinayet işlediği söylenenlerin, ve katliamları organize edenlerin, tetikçilerin devlet tarafından korundukları, ödüllendirildikleri ifade edildi.

17 Aralık yolsuzluk operasyonu sonrası gelişmelere değinilerek Berkin'i öldüren katilleri serbest bırakan devletin halka karşı açık bir savaş ilan ettiği ve Gezi eylemlerinde ortaya çıkan halk iradesini, sokağa çıkanların sesin boğmak istediği belirtilerek "Fakat görüldü ki, halkın istemediği hiçbir şey yapılamaz. Adaleti sağlayabilmenin tek yolu örgütlü bir güç olmaktır. Artık karşımızda zorbalığı, şiddeti ile ortada olan bir devlet vardır. Bu devlete karşı her yol ve araçla savaşmak insan olmanın gereğidir, zorunlu ve meşrudur" denildi.

yürüyüşe geçildi. Yolsuzluk ve rüşvet eylemlerinde olduğu gibi gencecik bir gülüşü ve yüreği kaybetmenin öfkelerini bilinçlerinde taşıyan kitle AKP seçim bürosu önünde binaya girmek istedi. Seçim bürosu önünde çekik kuvvet önlem aldı. Bir süre yaşanan gerginlik sonrası yürüyüş devam etti.

Eylem sırasında kitleyi ara sokaklar üzerinde yürütmeye çalışan gruba kitle aldırılmayarak tekrar seçim bürosunun olduğu yere doğru yöneldi. AKP seçim bürosu önünde tekrar yaşanan gerginlik üzerine Antep Dayanışma Platformu kitleyi yönlendirerek toplanma alanı olan Gaziantep Üniversitesi önüne varıldı ve ertesi gün öğle saat 12.00'de Düztepe Cemevinde temsili cenaze merasimi ve yürüyüşüne çağrı yapılarak sonlandırıldı.

12 Mart Çarşamba saat 12.00'den önce Düztepe Cemevi bahçesinde kitle toplanmaya başladı. Saat 12.00'de sendika temsilcilerinin yaptığı kısa konuşmalar sonrası temsili cenaze merasimine geçildi. Ardından temsili tabut cenaze aracına konularak cenaze aracı önde olarak yürüyüş başladı. Yürüyüşte çoğunluğu analar ve gençler oluşturuyordu. Düztepe karakolu önünde duran TOMA'yı gören kitle oraya doğru yönelince TOMA saldırı hazırlığı yaptı. Buna rağmen oradan ayrılmayan kitle tekrar Antep Dayanışma Platformunu yönlendirmesi ile yürüyüşe devam etti.

Yaklaşık 1 saat süren yürüyüş sonrası tekrar Cemevi bahçesine gelinerek akşam Üniversite önünde yapılacak olan eyleme çağrı ile eylem sona erdi.

Mücadele Birliği / Antep

BAŞARAMAYACAKSINIZ

(Baş Tarafı 1. Sayfada)

(...)Hükümetin politikası denize düşenin yılanla ilişkisi misalidir. Savaş devrimi, halk ayaklanmalarını engellemez, tersine yaratacağı koşullar halk ayaklanmalarına, devrime çok daha geniş kitlelerin katılımına yol açar.ABD'nin göze alamadığı savaşı Türkiye'nin göze alamazı çok zayıf bir ihtimal. İkincisi, Suriye askeri alanda katil çete sürülerine her alanda üstünlük sağlıyor ve bu süreci kesintiye uğrattacak bir maceraya atılmak

istememez. Suriye'den savaş uçağının düşürülmesine gelen ilk tepkiler bu görüşümüze kanıtlar içerikte.

Üçüncüsü, tekeli sermaye sınıfı ve emperyalist güçler, bir savaşın halk ayaklanmalarını, devrimi kontrol edilemez bir tsunamiye çevireceğini bilecek kadar deneyim sahibidirler; ve bir savaş için hükümetin istemesi yetmez bunların da "olur" vermesi gerekir. Vermezler.

Bir ihtiyat kaydı olarak şunun altını çizme ihtiyacı var: Hükümet, her taraf-

tan kuşatma altında ve yakın zaman kadar sıkı destekçi durumunda olanlar tarafından bile tek ediliyor. RT Erdoğan, devrilmesinin hen an olabilecek bir gelişme olduğunun farkında. Önlem alıyor -Twitter'i yasaklaması gibi- ama aldığı her önlem yıkılışını hızlandıracak gelişmelere yol açmaktan başka bir işe yaramıyor. Seçim sonuçları ne olursa olsun, yıkılması kaçınılmaz.

İşte bu kuşatılmış çaresizlik içindeki birinin, bir oldu-bittiyile Suriye'yi, arzu etmediği halde, bir savaşa sürüklemesi, zayıf ta olsa, ihtimal dahilindedir.

Karadeniz'de, Kırım'da Ukrayna sorunuyla uğraşan Rusya'nın savaş gemilerini Akdeniz'e indirmeye başlaması böyle bir olasılığa karşı tedbir almaya başladığını gösteriyor.

Devrimin örgütlü ve toplumsal güçleri, bu ihtimale karşı da hazırlıklı olarak, bu koşullarda düzenin, hükümetin, devletin atacağı tüm adımların devrimi hızlandırmaktan başka bir işe yaramayacağını bilinciyle hareket etmelidir.

Devrimin yükselişi önlenemez biçimde sürüyor; sürecek.

GREİF İŞÇİLERİ PES ETMEYECEK

(Baş tarafı 1. sayfada)

Sendika olarak Greif işçilerinin eylemini desteklediklerini DİSK yönetiminden bir grubun da fabrikaya gelmekte olduğunu belirten bir açıklama yaptı. Süleyman Çelebi de fabrikaya gelerek işçi temsilcileriyle bir toplantı yaptı. Bu arada devrimci örgütler, sendikalar ve emek örgütlerinden sınıf dostları destek için fabrikaya gelmeye devam etti. Destek için gelenlerle birlikte sloganlara ve halaylara devam edildi. Gün boyu sosyal medyadan destekleyici mesaj ve duyuruları devam etti.

Öğleden sonraki saatlerde grev kırıcılar parça parça alandan ayrılmaya başladı. Akşam saatlerine grev kırıcıların sayısı iyice azalarak taşeron patronların ağırlıkta olduğu bir grup kaldı.

Greif işçilerinin kararlı duruşu, güc, coşkulu sloganları, desteğe gelenlerle birlikte çekilen halaylarla Greif yönetimiyle yapılan görüşme beklendi. Grev kırıcıların sayısının iyice azalması üzerine fabrika önündeki işçilerin görevli olanları dışındakiler ve desteğe gelenler içeriye alındı.

İşçi temsilcileri ile Greif yönetimi arasında görüşme yapılarak talepler tekrar iletildi. Greif yönetimi ise cevabında son teklifinin arkasında olduğunu ve değiştirmeyeceğini ifade etti.

İşçilerin kararlı duruşuyla grev kırıcıların hesapları boşa düşürülmüştü. Fabrikada söylenen ezgiler eşliğinde halaylar çekildi. Akşam yine toplanılarak bir değerlendirme toplantısı yapıldı. Coşkulu sloganlarla işgal günü daha sona erdi.

17 Mart - 36. Gün

Greif İşçileri "Sendika Bizim!"

Fabrikada yapılan komite toplantısı sonucunda alınan kararla DİSK Tekstil Genel Merkezi'ne giden işçiler Şube Başkanı Kazım Doğan'ın Greif yönetiminin yanında davranmasının DİSK'in ise konfederasyon olarak Greif işçilerinin mücadelesini destekleyen somut bir adım atmasını kabul etmediklerini belirterek, "Sendikamız yönetimi biz Greif işçilerinin gözünde temsil yetkisini yitirmiştir. Sendika işçilerindir, bizler de Greif işçileri olarak taleplerimiz kabul edilinceye kadar buradan ayrılmayacağız" diyerek nöbet tutma kararı aldılar. Greif işçileri taleplerini de içeren açıklama yayımlayarak emek dostlarını dayanışmaya çağırıldılar.

"Cesaret Biraz Daha Cesaret!"

Greif işçilerinin Hadımköy'deki fabrikayı işgal ettiklerinin 36. günü... Hadımköy'de her türlü baskıya, saldırı girişimlerine karşılık eylem kararlılıkla sürdürüyor. Samandıra ve Dudullu fabrikalarında iş grev patronları kölelik sözleşmeleri imzalatmaya çalışıyor.

Dudullu fabrikasında çalışan 2'si kadrolu 15'i taşeron işçisi 17 kişi daha işsiz. İşten atılmaları sürerken bir yandan da patron yanlısı işçi temsilcilerinin iktidara çabalarıyla işçiler kölelik koşullarındaki sözleşmeler imzalatılmaya çalışılıyor.

Greif işçileri bugün DİSK Tekstil Sendikası'na da giderek yöneticileri bir kez daha uyarıda bulunmuşlardı. Orada görüşmeler sürerken 60 kadar Greif işçisi de Dudullu fabrikası önüne geldiler. "İşgal Grev Direniş", sloganlarıyla ve ajitasyon konuşmalarıyla Dudullu fabrikasındaki işçiler birlikte mücadele etmeye ve birlikte kazanmaya çağırıldılar. "Hadımköy İşçisi Burada, Dudullu Nerede", "Cesaret Cesaret Biraz Daha Cesaret", "Taşeron Kölesi Olmayacağız", "Yaşamın Onurlu Greif Direnişimiz" sloganlarıyla işçilere seslendi.

İşçi Temsilcisi Orhan Purhan megafonla konuşma yaparak Greif patronlarının dayattığı kölece çalışma koşullarının son bulması, taşeron çalışmanın kaldırılması için mücadele verdiklerini ve bu mücadeleyi birlikte kazanabileceklerini anlatan bir konuşma yaptı. Purhan, fabrika işgaline kadar gelen süreci hatırlatarak, Dudullu ve Samandıra fabrikalarında imzalatılmaya çalışılan kölelik sözleşmesini kabul etmemeleri gerektiğini Hadımköy'deki işçilerle birlikte davranarak bu mücadeleyi kazanabileceklerini anlattı. İşçiler sık sık sloganlarla fabrika içindeki işçileri dışarıya çağırıldı.

Greif yönetimi, işçilerin, Hadımköy'den gelen işçilerle görüşmelerini için her türlü yöntemi denemeye devam ediyor. Bugün Dudullu fabrikası önüne çevik kuvvet yığmağı yapılmıştı. İşçilerin çıkış saati geldiğinde kapının iki yanına çevik kuvvet dizilerek koridor oluşturuldu ve işçiler bu koridordan geçilerek polis nezaretinde servislere bindirildi. Hadımköy işçileri yine alkışlar ve sloganlarla işçileri mücadeleye çağırmağı sürdürdü.

Fabrikadan çıkan işçilerden bazıları servislere binerek el sallarken bazıları da boyunlarını bükerek servislere bindi.

Greif işçileri taşeron patronlarının ve DİSK Tekstil temsilcisinin çıkmasını da beklemediler. Yönetimin bir kısmı lüks arabalarıyla yine polis nezaretinde kapıdan çıktılar. Kendilerini göstermemek için arabaların içinde iyice küçülmüşlerdi.

Greif işçileri sloganlarla fabrika önünde beklerken bu kez DİSK Tekstilde bulunan arkadaşlarından bir telefon geldi "Sendika yönetimi buraya polis çağırıldı. Siz mi gelirsiniz fabrikadan arkadaşlar mı gelecek" deyince hep birlikte DİSK Tekstil'e gitmek üzere yola çıkıldı.

19 Mart - 38. Gün

"Sendikamızda Nöbete Devam"

Greif işçilerinin Hadımköy'deki fabrikayı işgal eyleminde 38. gün... Pazartesi günü DİSK Tekstil Sendikası'na giderek yönetimle tekrar görüşen işçiler yaşanan tartışmanın ardından sendika yöneticilerinden bundan

sonra Greif işçilerinin yanında olacakları yönünde söz almıştı. Sendikamın ve konfederasyon olarak DİSK yönetiminin olumlu bir adım atmaması üzerine Greif işçileri 19 Mart günü DİSK Tekstil Sendikası'nda bir basın açıklaması düzenledi.

Greif işçileri adına ilk konuşmayı Coşkun Alsaç gerçekleştirdi. Greif Hadımköy, Dudullu ve Samandıra fabrikalarındaki çalışma koşullarını, taşeron çalışma sistemini aktaran Alsaç, DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlenmelerini ve toplu sözleşme sürecinde yaşanan çözümsüzlük ve sendikamın patron yanlısı tavırları nedeniyle işgali gerçekleştirdiklerini belirtti. İşgalin başlamasının ardından DİSK Tekstil yönetiminin patronun yanında yer aldığı belirtilen Alsaç, DİSK yönetiminden de gerekli desteği görmediklerini ve bunu anlayamadıklarını söyledi.

Basın açıklamasını ise DİSK Tekstil Esenyurt Bölge Temsilcisi Engin Yılmaz yaptı. Greif fabrikalarındaki toplu sözleşme sürecinde taşeron çalışma sisteminin sona erdirilmesi konusunda anlaşma sağlanamadığını ve sendika yönetiminin Greif yönetimiyle birlikte "Taşerondan size ne, bırakın onları sözleşmeyi imzalayalım, siz de keyfinize bakın" dediğini belirten Yılmaz, DİSK Tekstil ile sorunların bu noktada başladığını ifade etti.

Fabrika işgalinin yaşanmasının ardından DİSK Tekstil'in işçinin iradesini yok sayan ve patron yanlısı açıklama yayınladığını ve ancak Greif işçilerinin sendikaya gelerek görüşmeleri ve uyarıları sonrasında bu açıklamayı kaldırmak zorunda kaldığını hatırlatan Yılmaz, DİSK ve DİSK Tekstil'in her fırsatta "Biz yetkiyi işçiden alınız" söyleminde olduğunu fakat Greif işçilerinin fiili meşru mücadele anlayışına ve taban iradesi ilkesine uyan mücadelesine destek vermediğini söyledi.

DİSK yönetiminin Greif işçilerinin görüşmeleri ve ısrarları üzerine sadece işgalin 10. gününde bir kez ziyarette bulduklarını ve halen Greif işçilerinin mücadelesinin desteklenmesi konusunda somut bir adım atmadıklarını söyleyen Yılmaz, Dudullu ve Samandıra'daki fabrikalarda ise işçilerle kölelik koşullarında sözleşmeler imzalatılmaya çalışıldığını aktardı. Yılmaz, 14 Mart günü Hadımköy'deki saldırı girişimini hatırlatarak, DİSK yönetimi ve sendika yönetimine haber verilmiş olmasına rağmen Greif işçilerinin desteklemek için herhangisi bir girişimde bulunmadıklarını bunun üzerine DİSK Tekstil Sendikası'na gelerek inisiyatifini almaya karar verdiklerini belirtti. Sendika yönetimiyle görüşmek istediklerinde ise hakaret ve tehditlerle karşılaşarak söyleyen Yılmaz, yaşanan tartışmanın ardından sendika yönetiminin hatalarını kabul ettiğini ve bundan sonra Greif işçilerinin yanında olacağını ifade ettiğini fakat geçen iki güne rağmen olumlu bir adım atılmadığını söyledi.

20 Mart - 39. Gün

Greif İşçileri Ünsa Sultanbeyli Fabrikasında

Greif işçileri, eylemlerini Greif'e bağlı olan Sultanbeyli'deki ÜNSA fabrikasına taşıdılar ve talepleri kabul edilene kadar da tüm Greif fabrikalarında eylem yapacaklarını açıkladılar.

İşçiler durumu: "GREIF'a ait ÜNSA çuvallı fabrikasının Sultanbeyli'deki fabrikasına giderek eylemimizi ortaya taşıdık. Sultanbeyli'de çalışan taşeron arkadaşlarımızın bir kısmının da katıldığı eylemimizi polis tehdidi ediyor. Çok yoğun çevik kuvvet ve sivil polis fabrikaya yığılmış durumda. ÜNSA işçisi olmadığımızı, fabrikayı terk etmemiz gerektiğini söylüyorlar. Taleplerimiz karşılanana kadar eylemimiz sürdüreceğiz.

GREIF yöneticileri gelmeden, Sultanbeyli'de çalışan işçi arkadaşlarımızın işten atılmaya çağırılması sözünü vermeden, taşeronluk uygulamasının kabul edilip edilmeyeceğine dair oylama yapılmadan fabrikadan ayrılmayacağız.

Aynı zamanda eylemimize katılan Sultanbeyli taşeron işçileri arkadaşlarımızın sendika üyeliklerini yapıyoruz" dediler.

İşçiler bu sabah yaşananları da sosyal medyadaki hesaplarında şöyle anlatıyor: "09.34: Sultanbeyli Greif (Ünsa) fabrikasında sendikaya yeni katılımlar var. Direnişçilerin yanına gelen işçiler sendikaya üyelik işlemlerini yapıyorlar. Fabrikamın üst katlarında direnişe dair bilgisi olmayan işçiler bölümlerde kitli tutularak direnişçilerle buluşmaları engelleniyor.

Her zaman söyledik. Bir sabah ansızın gelebiliriz dedik. Ve geldik. Arkadaşlarımız, İstanbul Anadolu Yakası'nda GREIF'in sahibi olduğu ÜNSA fabrikasının konfeksiyon bölümlerinin bulunduğu Sultanbeyli

fabrikasında işgal eylemi başlattılar. Şu anda Sultanbeyli fabrikasında fiilen üretim durmuş durumda. Baş temsilcimiz Orhan Purhan ve Hadımköy'den giden bir grup arkadaşımız oradaki işçileri mücadeleye ve örgütlenmeye çağırıyorlar... Üstelik arkadaşlarımız bugün bir yenilik yaparak DİSK önlüklerini de giydiler. GREIF DİSK'tir, DİSK fiili meşru mücadeledir" diyerek herkesi her an saldırı tehdidi altında olan GREİF (ÜNSA) Sultanbeyli Fabrikası önüne dayanışmaya davet ettiler.

DİSK Yönetimiyle Görüşme

"Burası bizim sendikamız" diyen ve günlerdir sendikayı terk etmeyen işçileri attırmak için DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak polis çağırıldı. Saat 12.00 civarında Şirinevler'de olan sendika merkezine gelen polis, işçileri ve Kızılbaşrak muhabirini gözaltına almaya çalıştı. İşçiler polise izin vermeyince polis kimlik kontrolü yaptı ve Kızılbaşrak muhabirini gözaltına aldı. İşçiler kendilerine desteğe gelenlerle birlikte sendikada bekleyişini sürdürüyorlar.

Bu sırada erken saatlerde de Sultanbeyli Ünsa'da fabrikaya çevik kuvvet polislerinin geldiği ve işçilerin kolkola girerek yere oturduğu, ancak zorla fabrikadan çıkarılmaya çalışıldıkları haberi geldi. Fabrika şu an çevik kuvvet ablukasında. Polisler işçilere "bu fabrikanın işçileri olmadıkları" için fabrikayı terk etmelerini söylüyor. İşçiler ise "GREIF yöneticileri gelmeden, Sultanbeyli fabrikasında çalışan işçi arkadaşlarımızın işten atılmayacağı sözü verilmeden, taşeronluk uygulamasının kabul edilip edilmeyeceğine dair oylama yapılmadan" fabrikadan ayrılmayacaklarını söylüyorlar. İşçiler bir taraftan da çalışan işçileri sendikaya üye yapıyorlar.

Sabah erken saatlerden bu yana Ünsa'da süren eylem sonucu fabrikada üretim büyük oranda fiilen durdu. Eylemlerinin başarıyla gerçekleştiğini söyleyen işçiler adına Orhan Pulur bir konuşma yaptı ve işçiler Ünsa'dan ayrılmaya hazırlanıyor.

DİSK Tekstil Sendikasında da işçilerin yanına DİSK yönetiminden DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, Gıda İş Genel Başkanı Celal Ovat, Sine Sen Başkanı Zafer Ayden, Limter İş Genel Başkanı Kamber Saygılı, Bank Sen Genel Başkanı Önder Atay ve Nakliyat İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Dev Sağlık İş Sendikası yönetim kurulundan temsilciler geldi. İşçiler yapılan görüşme ile sendikamın yapmış olduğu "işgal" şikâyetinin kaldırılmasını istedikleri. İşçiler olumlu geçen görüşmenin sonunda açıklama yapmak için Ünsa'daki temsilci arkadaşlarının gelmesini bekliyorlar. Bekleme sonrasında Ünsa'dan işçi temsilcileri Engin Yılmaz ve Orhan Purhan gelerek DİSK yönetimiyle görüştü. DİSK yöneticileri, DİSK olarak maddi imkanlarının kısıtlı olduğunu, kısmen maddi anlamda destek vermeye çalışıldığını, süreci tartışmak yerine bundan sonra nasıl destek olunabileceğini konuşmak istediklerini belirtti. İşçiler DİSK Tekstil Sendikası ile yaşadıkları sorunu tekrar aktardılar. Rıdvan Budak'ın şikâyetini geri alması talebini yenilediler. Yapılan görüşme sonrasında DİSK yönetimi olarak aralarında konuşmak ve sonrasında işçi temsilcileriyle yapılan bir toplantıyla Greif işçilerinin talepleri doğrultusunda DİSK olarak neler yapılabileceğinin görüşüldüğü bir toplantı yapılmasını teklif ettiler.

Görüşmenin ardından DİSK Temsilcileri haberleşmek üzere ayrılmak üzereyken işçileri ifade vermeleri için tekrar Emniyet Müdürlüğü'nden telefonla çağrılmaları üzerine işçiler DİSK yönetimine Rıdvan Budak ile şikâyetini geri alması için görüşmesini istedi. DİSK yöneticileri görüşmeyi yapacaklarını belirterek sendikadan ayrıldılar. Sonrasında işçileri ifade vermeye polisin gelmesi üzerine sendika yöneticileri tekrar arandı. İşçiler ve ÇHD avukatları tarafından polise Rıdvan Budak'ın şikâyetini geri çekeceği dolayısıyla işçilerin ifade vermesine gerek kalmayacağını belirtti. Polisler Rıdvan

EDİTÖR

KCK DEKLARASYONU ÜZERİNE

Baş tarafı 1. sayfada

Leninist Parti Haziran Halk Ayaklanması'ndan bu yana, bu gerçeğe işaret ediyor ve devrimci politik güçlerin kendi devrimci alternatiflerini, bir program çerçevesinde oluşturulmaları gerektiğine, bunun acil bir görev haline geldiğine işaret ediyor.

İkinci önemli tespit "Dış güçler" ile onların "uzantılarının" siyasal işlevini yitirmiş "AKP Hükümeti" yerine yeni bir iktidar blokunu "hükümet yapmak istedikleri"dir.

Leninist Parti, bu hükümetin yıkılmasının artık kaçınılmaz olduğunu ortaya koyarken, emperyalist güçlerle işbirlikçi tekeli sermayenin devrimci bir alternatif ortaya çıkmadan, ellerini çabuk tutarak, başka bir burjuva hükümet için kollarını sıvadıklarına işaret etmiş ve bunun Halk Ayaklanması için gerçek bir tehlike olduğu konusunda uyarılar yapmıştır.

Halk Ayaklanması'nın meyvelerinin, sermaye sınıfı ile emperyalist güçlerin kucağına düşme ihtimali dün olduğu gibi bu gün de var. Bunun önüne geçmenin tek yolu, devrimin politik güçlerinin halk kitleleri karşısına devrimci bir merkez, devrimci bir iktidar alternatifleriyle çıkmalarıdır.

Halk kitleleri Haziran 2013'ten beri, daha öncesi bir yana, ayaklanma halindedir. Ayaklanma dalgaları halinde ilerliyor. Bu ayaklanma, Kürt-Türk halklarının, diğer ulusal topluluk halklarının, ezilen, baskı altında tutulan dini toplulukların tam demokrasi ve gerçek özgürlük arayışlarının sonucudur.

Bu nedenle, KCK Deklarasyonu'nda ifade edildiği gibi, "dış güçler ve onların Türkiye'deki uzantıları yeni bir iktidar bloku oluşturup, kendi hegemonyalarını sağlama konusunda zorlanmaktadır" Bu olgu, "demokrasi güçleri ve halkların sürece müdahil olarak radikal demokratik bir hamle yapmalarına imkan vermektedir."

Bu "imkan" devrimci güçlerin ayaklanan emekçi sınıflara, Kürt halkına, Alevilere devrimci- demokratik iktidar alternatifi ve bu iktidarın kısa, öz, hemen anlaşılabilir ve kabul edilebilir devrimci programını oluşturarak değerlendirilebilir.

Bu bakımdan KCK Deklarasyonu'nunda yapılan "program" önerisi, Kürt Özgürlük Hareketi açısından yeni bir durumdur ve ileri doğru atılmış önemli bir adım olarak ele alınmalıdır.

KCK'nın ifadesiyle, "radikal" devrimci güçler, devrimci bir program etrafında bir araya gelerek iki ülkenin bütün halklarının destekleyecekleri, güvenecekleri, kurtuluşu umudu olarak bakabilecekleri bir iktidar odağı oluşturup onu ilan etmelidir.

"Demokratik Anayasa" oluşturmak, onu yaşama geçirebilecek bir yürütme gücü olmadan, bir şey ifade etmez. Dolayısıyla, önce "demokratik anayasa" konusunu ele almak, ama iktidar odağı oluşturma konusunu, devrimci hükümet meselesini sonraya bırakmak sorunu baş aşağı oturtmaya çalışmak demektir.

Yapılması gereken tersidir. Önce demokratik anayasayı yaşama geçirecek yürütme gücü, iktidar odağı, devrimci hükümet meselesi ele alınmalı, sonra da bu gücün programının bir parçası olarak demokratik anayasa meselesi ele alınır.

"Dış güçlerin ve onların uzantılarının" halkların başına anti-demokratik bir iktidarı musallat etmelerini önlemenin yolu, halkların önüne uğruna dövüşebilecekleri devrimci bir iktidar alternatifi koymaktır. Devrimci güçler, bu tarihi sorumluluklarını gereğini yerine getirmeliler.

Budak'a telefon açarak sorduklarında Budak'ın, işçiler sendikadan çıkmadıkça şikâyetini geri almayacağını belirtmesi üzerine işçiler ifade vermeye gittiler. DİSK Tekstilde işçilerin nöbeti sürüyor. DİSK yönetiminin işçilerin temsilcilerle görüşme yapmak üzere çağrılmasını bekliyorlar.

Greif işçileri "39 gündür Disk Tekstil Sendikası Başkanı Rıdvan Budak'ı göremiyoruz, bulamıyoruz, öldüğünü düşünüp mezarını arıyoruz. Yaşıyorsa Hadımköy Greif fabrikasına gelip işçilere hesap vermesini istiyoruz. Yürütmeyorsa, görevini yapmıyorsa o koltuğu işçilere devretsin" diyorlar.

21 Mart 40. Gün

Greif İşçileri DİSK Tekstil Nöbetini Bitirdi

Sabah saatlerinde ÇHD avukatları DİSK Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın DİSK Tekstil Genel Merkezi'ndeki işçiler hakkındaki şikâyeti üzerine savcılıkla yaptıkları görüşmeyi sendikada bulunan işçilere aktardı. Öğle saatlerinde DİSK yönetiminin Limter-İş Genel Başkanı Kamber Saygılı, Gıda-İş Genel Başkanı Celal Ovat ve DİSK Tekstil Sendikası yönetiminden oluşturduğu kurul DİSK Tekstil Genel Merkezi'ne geldi. Fabrikada yapılan toplantının ardından sendikaya gelen DİSK Tekstil Esenyurt Bölge Temsilcisi Engin Yılmaz ve İşçi Temsilcisi Orhan Purhan'ın da gelerek toplantı odasına geçtiler. Yapılan toplantı sonucunda DİSK Yönetim kurulu olarak Rıdvan Budak ile görüşüldüğü ve şikâyetini geri çektiği bilgisi verildi. Greif işçi temsilcileri ve DİSK yönetiminden oluşan bir kurul oluşturulacağı ve Greif işçilerinin mücadelesinin kazanılması sonuçlandırılması konusunda atılacak somut adımlar konusunda görüşmelerle başlanacağını belirtildiği üzerine Greif işçileri sendikadan ayrılarak Hadımköy'deki fabrikaya geçtiler.

Akşam saatlerinde işçiler, gelen sms'lerle 135 işçinin işten atıldığını öğrendiler. İşçiler hiç bir belge imzalamadan, hiçbir şeyi kabul etmeden işten çıkarılmış, banka hesaplarına tazminatları vb yatırılmıştı. Hadımköy'deki bu işgali ve direnişi kırmaya yönelik yapılan işten atma saldırısına karşı işçiler kararlı duruşlarıyla eylemlerini sürdürmede ısrarlılar.

KRİZİN DEVRİMCİ ÇÖZÜMÜ

Taylan Işık

Bir iktidarın artık gün saymaya başladığını anlamak için en yalaka ların tavrını yakından gözlemlemeli. Onların tavrı bu konuda ciddi ipuçları verir.

Hükümetin "Twitter"i yasaklaması sonrası ortaya çıkan gelişmeler bu konuda oldukça aydınlatıcı. Basında olsun, başka kurumlarda kümelenmiş olsun, sayısız yalaka bir gün içinde hükümete sırtını döndü.

Dahası var. Düne kadar hükümetin bir dediğini iki etmeyen A.Gül, hükümetin özel olarak atadığı İstanbul Başsavcısı, hatta hükümetin bazı adamları hükümetle, özel olarak RT Erdoğan'la farklılaştıklarını, ayrı olduklarını açıklama ihtiyacı hissettiler.

Demek ki gemi batıyor!

Genel olarak devrimci durumun, ekonomik politik krizin; özel olarak Haziran Halk Ayaklanması'nın ve onunla birlikte başlayan devrimin pratik sürecinin kaçınılmaz sonuçlarını yaşıyoruz.

Hükümet giderek yalnızlaşıyor. Seçim sonuçları ne olursa olsun, bu sonuçlardan bağımsız olarak, yıkılması kaçınılmaz. İki ülkenin emekçi sınıfları ve ezilen kitleleri bu hükümeti daha fazla kaldıramazlar.

RT Erdoğan direniyor ve bu direncin ne kadar süreceğini bilmek mümkün değil. Ama şunu biliyoruz: Günü geçmiş kurumlar halkın özlemlerinin önünde ne kadar direnirlerse yıkımları da o derece sert, o derece güçlü olur.

Sermaye sınıfı ve emperyalist güçler, bir halk ayaklanması sonucu yıkılmasındansa parlamenter yolla ve kendi inisiyatifleri altında başka bir burjuva hükümetle değiştirilmesi için ağırlıklarını koymaya başladılar. Emperyalistlerin bu yönlü politikası daha açık ortaya çıkmaya başladı.

Bu, krizin burjuva çözümüdür.

Türkiye'yi baştan ayağa saran ekonomik-politik krizin bir de devrimci, proleter çözümü var. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı lehine, iki ülkenin halkları çıkarına uygun olan çözüm işte bu devrimci çözümdür.

Devrimci çözüm, her şeyden önce, devrimci durum koşullarından, halk iktidarını kurmak, devrimci bir hükümet kurmak için yararlanmayı içerir.

Bu çözüm her geçen gün daha fazla olanaklı hale geliyor. KCK'nın geçtiğimiz günlerde yayınladığı ve "Tarihi" diye tanımladığı "Deklarasyon" bunun kanıtı. KCK, hükümetin siyasal işlevini bitirdiğini ilan ederek aslında "Çözüm Süreci"nin bittiğini ve hükümetle ilişkisinin kökten değiştiğini ortaya koymuş oldu.

KCK Eşbaşkanı Cemil Bayık'ın Newroz mesajı, bu konuda arta kalan şüpheleri de silmeye yönelik içerikteydi. Cemil Bayık mesajında "AKP'nin demokratik siyasetle (Kürt/Kürdistan Sorununun bn.) çözümünü istemediği de ortaya çıktı. AKP'nin çözüm önündeki en büyük engel olduğu ortaya çıktı. Bu engel ortadan kaldırılmadan çözüm gelişmez." dedikten sonra şöyle devam ediyor:

"Bizim umudumuz, Türkiye'yi bu krizden halklar lehine çıkarmak, eğer demokratik bir program öne çıkarılır ve mücadele yürütülürse, alternatif oluşturabilir ve halklar dönemini öne çıkarabiliriz."

"Deklarasyon"da ortaya konan görüş ve ifadelerle birlikte ele alındığında biz burdaki "alternatif" ve "halklar dönemi" ifadelerini halk iktidarı, devrimci iktidar olarak anlamakta bir sakınca görmeyiz.

Öyleyse, şimdi pratik adımlar atmanın zamanı.

-Bütün iktidarı iki ülkenin emekçi sınıflarına verme,

- Kürt Ulusu ve diğer ezilen ulusal toplulukların kendi kaderini tayin hakkını tanıma,

- Zindanları yıkıp tutsakları derhal özgürleştirme hedefleri temelinde dayalı bir devrimci-demokratik program oluşturmak üzere devrimci güçler bir araya gelmelidir.

Devrimci güçler bir araya gelerek "alternatif" oluşturabilirler ve "halklar dönemi"ni açabilirler. Bu imkan tarihte hiç olmadığı kadar şimdi önümüzde duruyor. Bunu başarmak için yüksek bir devrimci sorumlulukla hareket etmekten başka bir şey gerekmiyor.

Şimdi bunun zamanı!

Siparişini verdiğiniz buğusu üzerinde peynirli böreğimize çatlınızı batırdığımızda 6,5 yıl çalışmış bir elemanın fazla mesai ücretine el koymuş olabilirsiniz...

Çıtır çıtır cevizli baklavamızın tadına bakarken 8-10 yıl çalışmış bir elemanın akrabasının cenazesine gittiği için işten atılmış olabilirsiniz...

Kazandibi ya da muhalebinizi kaşıklarken 17 yıllık bir çalışanın kanser tedavisini engelliyor olabilirsiniz.

Siz demli bir bardak çayınızı içerken 14 işçinin ücretlerini, kıdem ve ihbar tazminatlarını cebe indirmiş olabilirsiniz...

Seçim mitinglerini sürdüren AKP'nin bugünkü durağı İzmir'di. İzmir halkı bir gün öncesinden "Katil Geliyor" diyerek protesto eylemlerine başladı.

Mitingin yapılacağı Gündoğdu Meydanı'na çıkan bütün sokaklar erken saatlerde kapatıldı ve İzmir halkı Meydana alınmadı. Miting alanına giren AKP'lilerin çevre illerden araçlarla taşındığı da sosyal medyadan yayılan fotoğraflarla belgelendi. Bakan Binali Yıldırım ve ardından Sümeyye Erdoğan'ın 1994'te Rio'da yapılan konserin ve Cumhuriyet Mitinglerinin fotolarını "İzmir AKP Seçim Mitingi" diyerek yayınlamaları da ayrı bir olay oldu.

Bu sırada #GelmeTayyip diyenler, Bornova'da Özkanlar Migros önünde erken saatlerde toplanmaya başlamışlardı. 13.30 civarında Başbakan Erdoğan'ı protesto için Manisa Kavşağı'na doğru yürüyüşe geçen İzmir halkına cevik kuvvet ve toma ile saldırdı, sarı renkte kimyasallar sıkıldı. Kitle ara sokaklara çekildikten sonra yeniden Migros önünde toplandı, protestoya devam

#GelmeTayyip

etti. Saat 16.30 civarı polislin çekilmesi ile eylem sona erdirildi.

Aynı saatlerde Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinde de yüzlerce kişi sloganlarla başbakanı protesto etti. Gündoğdu Meydanına oldukça yakın olan Kıbrıs Şehitlerine ise bir grup AKP'li geldi. Karşılıklı sloganlar atılırken polislin saldırı

sı başladı.

Başbakanın İzmir'e gelişi sırasında el hareketi ile protesto eden bir kadın ile evinin balkonunda "gelme" hareketi yapan bir kadın gözaltına alındı. İki kadın ertesi sabah serbest bırakıldı.

Evlerinde pencere-balkonlardan tencere tavalarla, siyah bez, ayakkabı kutuları ve ekmekle başbakanı karşılayan İzmirli'lere de saldırı gecikmedi, üst katlardaki pencerelere dahi tazyikli su sıkıldı. "Hükümet İstifa" sloganlarının yükseldiği bir kafenin etrafının polisle çevrilmesi de günün alay konularından birisi oldu.

Çevre illerden yüzlerce otobüs ile taşınan AKP'liler de İzmir'de alay konusu oldu. Binali Yıldırım'ın "İzmir'e hoşgeldiniz" diye konuşmaya başlaması sosyal medyada alay konusu idi. İzmirli'lere ise şehir dışından gelenlere: "Saat kulesini görmelerini, Kumru yemeden kesinlikle gitmemelerini ve Kordon'da çay içmelerini" tavsiye etti. İzmir'de gün boyu tüm halk, polislerle tomalara bakıp "katil var, şehrimizde katil istemiyoruz" diye bağırdı.

ÇHD Hikmet Sami Türk'ü Konuşturmadı

19-22 Aralık 2000 zindan katliamları döneminin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün konuşmacı olarak katıldığı "Hukuk ve Demokrasi Nereye Kadar" konulu söyleşiye ÇHD İzmir Şube üyesi avukatlar, "Hukuk ve adaletin konuşulduğu hiç bir salonda Hikmet Sami Türk'ün söyleyeceği hiçbir söz yoktur. Hikmet Sami Türk hukuk ve adaletin konuşulduğu yerde ancak sanık sandalyesinde oturabilir" diyerek protesto etti.

Halepçe Katliamı İçin Gever'de Yürüyüş

Halepçe şehrinde 1988 16 Martında kimyasal gaz kullanılarak katledilenleri anmak için Colemêrg'in (Hakkari), Gever (Yüksekova) İlçesinde yürüyüş gerçekleştirildi. BDP Yüksekova İlçe Örgütü öncülüğünde Barış Anneleri İniyatifi, MEYA-DER ve çok sayıda kişinin katılarak destek verdiği yürüyüşte Aralık ayında öldürülen Veysel İşbilir, Mehmet İşbilir ve Bimal Tokçu'nun mezarlarının bulunduğu Orman Mahallesi Mezarlığına gidildi.

Mezarlık'ta 2013 Aralık ayında öldürülen

Veysel İşbilir, Mehmet Reşit İşbilir ve Bimal Tokçu için saygı duruşunda bulunulduktan sonra BDP ve MEYA-DER yöneticilerinin yaptığı konuşmalarda, Halepçe, Gazi Mahallesi, Dêrsim ve Zilan gibi halklara karşı yapılan katliamlara tepki gösterilerek geçtiğimiz yıllarda öldürülen, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz ve 11 Mart'ta yoğun bakımda, yaşamını yitiren Berkin Elvanların öldürülmeleri bir kez daha kınandı.

Emperyalistlerin Ortadoğu'da yaşayan halkları birbirlerine düşürmeye yönelik politikalarının hatırlatıldığı konuşmanın ardından anma etkinliği mezarlıkta 5 dakikalık oturma eylemiyle sona erdi.

Gever'den Mücadele Birliği Okuru

Yediğimize İçtiğimize Dikkat!

Bir parça börek yemekle, birkaç kaşık tathlyla, bir bardak çayla bunların ne ilgisi var diye düşünüyorsanız başınızı kaldırıp bulunduğunuz mekâna bir bakın. Eğer burası bir Saray Muhallebicisi'ye yediğiniz içtiğiniz her şeyle tüm bunlara bizzat ortaklık etmiş oluyorsunuz. Çünkü İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş ve ailesinin sahibi olduğu Saray Muhallebicisi'nden 14 işçi fazla mesai ücretlerini almak, izinlerini kullanmak, bahşişlerinin bordro üzerinde gösterilmesini istedikleri için 8 Kasım 2013 tarihinde işten atıldılar.

İşten atılıp hukuki mücadeleyi sürdürürken, ihtiyaçlarını karşılamak için başka işyerlerine başvurdularında ise Topbaş ailesinin engellemeleriyle karşılaştılar.

Çalışma koşullarının düzeltilmesi için örgütlendikleri Devrimci Turizm İş Sendikası ile birlikte Saray Muhallebicisi'nin işçi kıyımını kamuoyuna duyurmak için basın açıklamasına katılabilmek ise bazıları için ikinci kez işsiz kalmak anlamına geliyor. Çünkü işten atılan Saray Muhallebicisi elemanlarından birisi yeni başladığı işyerinden izin istediğinde "Bugün gelmezsen işten atılırsın" denilmiş. Şimdi Saray Muhallebicisi Osmanbey Şubesi önünde işten atılan diğer arkadaşlarıyla birlikte ve büyük ihtimalle artık ikinci kez işsiz...

Devrimci Turizm İş Sendikası üyeleri ve işten atılan Saray Muhallebicisi işçileri 23 Mart günü Osmanbey Şubesi önünde bir basın açıklaması yaptılar.

"Hak Yiyenin Muhallebesi Yenmez İşten Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açılan eylemde "Topbaş Eli-

ni Cebimizden Çek", "İnadına Sendika İnadına DİSK", "Saray İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atılarak DİSK Genel Merkezi önünden yürüterek Osmanbey Şubesi önüne gelindi. Burada işten atılan Saray Muhallebicisi işçileri söz alarak çalışma koşullarını ve işten atılma nedenlerini anlattı.

6,5 yıl boyunca Saray Muhallebicisi'nde çalışan Abdullah Güler "6 yıl Beyoğlu Şubesinde 5-6 ay kadar ise Osmanbey şubesinde çalıştım, 12-14 saat çalıştığımız işyerimizde fazla mesai ücretlerimizin ödenmesini istedik, bayramlarda, resmi tatillerde izinlerimizi kullanmak istedik, müşterilerimizin verdiği bahşişlerimizin bordrolarımıza yansıtılmasını istedik ve işten atıldık" dedi. İş akitlerinin iş kanununun 25. maddesine dayanılarak feshedildiğini belirten Güler, "Ben ya da arkadaşlarımız bugüne kadar işletmeye zarar verecek hiçbir davranışta bulunmadık, hırsızlık mı yapmışız bir malına zarar mı vermişiz eğer böyle bir şey varsa çıksınlar söylesinler ben de arkadaşlarımız da buradayız" dedi.

İhsan Onulmaz ise "Saray Muhallebicisi'nde hastalanmak parayla, hasta olup işe gelmezseniz yevmiyeleriniz kesilir, Saray Muhallebicisi'nde cenazeye gitmek parayla, bir yakınınız ölecekse sizin izin gününüzde ölmezdir çünkü cenazeye giderseniz yevmiyeniz kesilir, Saray Muhallebicisi'nde senelik izin kullanamazsınız, kullanmak isterseniz işten atılırsınız" diyerek çalışanların yaşadığı kölelik koşullarını aktardı.

Saray Muhallebicisi'nde çalışan Selahattin Çelik ise ağır çalışma koşullarının düzeltilmesi, izinlerini kullanmak, insanca koşullarda çalışmak istedikleri için işten atıldıklarını, belirterek "Kadir Topbaş Adalet ve Kalkanma

Partisi'nin İstanbul Belediye Başkanlığı partisinin ve kendisinin adalet ve kalkanmadan anladığı işçilerin ücretlerini gaspemek midir" dedi.

İşten atılması üzerine hukuksal süreci başlattıklarını fakat Topbaş ailesinin oyalama taktiklerine giriştiğini de belirten Çelik, ağır çalışma koşulları nedeniyle yaşanan sıkıntıların ve işten atıldıktan sonra karşılaştığı güçler nedeniyle sağlığını da yitirdiğini söyledi. Hastaneye gittiğinde beyininde üç adet tümör bulunduğu teşhisinin konulduğunu belirten Çelik, İş Kanunu'nun 25. maddesi gerekeceği gösterilerek işten atıldıkları için SGK'dan yararlanamadığını, özel hastanelerde ise tedavisi için 50 bin TL'den başlayan ücretler istendiğini belirterek "Ben 17 yıl çalıştım, Topbaş çetesi sağlığımızla oynamasın" dedi.

Devrimci Turizm İş Sendikası Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Kamil Sönmez, Turizm iş koluna giren otel, restaurant, eğlence yerlerinde çalışanların büyük bir çoğunluğunun kölece koşullarda 12-14 saat çalışmak zorunda bulunduğunu, ücretlerinin ise genel olarak asgari ücret üzerinden ödendiğini ve sendikal örgütlenme oranının çok düşük olduğunu belirtti. Saray Muhallebicisi'ndeki çalışma koşullarına değinen Sönmez, müşterilerin bıraktığı bahşişlerin ise bordrolara yansıtılmadığını böylelikle işçilerin fazladan çalıştırılarak elde edilen haksız kazanç bir de bahşişlerin kayıt dışı bırakılmasıyla haksız kazanç kat be kat arttırıldığını söyledi.

Devrimci Turizm İş Sendikası İstanbul Bölge Temsilcisi Ali Karabudak ise Saray Muhallebicisi işçilerinin haklı mücadelesinin takipçisi olacaklarını ve turizm iş kolunda kölece çalışma koşullarının değiştirilmesi için tüm turizm işletmelerinde örgütlenme çalışmalarını sürdürececeklerini belirtti.

Bütün bu öğrendiklerimizden sonra Saray Muhallebecisi'nde tabağımızdakileri yiyebiliyor, çayınızı yudumlayabiliyorsanız eh, ne diyelim, size afiyet olsun(!)...

Mücadele Birliği/İzmir

13 Mart Savaşçıları Andık

Yeni bir ayaklanma günlerinden geçiyoruz. Berkin Elvan'ın ölümsüzlüğe uğurlanması ayaklanmacıların vicdanlarını yaraladı, kanattı. Biz de geleneksel olarak her yıl andığımız savaşçılarımızı, ayaklanmalarla birlikte anmak için ve ayrı bir eylem örgütlemek için etkinliğimizi Sevinç Pastanesi önüne aldık.

13 Mart günü duyurusunu sosyal medya üzerinden ve yeni afişlemelerimizle yaptığımız etkinliğimizi saat 19.00'da başlattık. Yalnız değildik, yüzlerce insan çağrımıza cevap verip geldiler. Etkinliğimiz önce saygı duruşuyla başladı. Ardından bir yoldaşımız basın metnimizi okudu. Basın metninin okunmasından sonra: başka bir programlarına yetişmek zorunda olan Grup Praksis sahne aldı. Marşlarıyla kısa bir kolaj gerçekleştiren Praksis kitlenin coşkusuna coşku kattı. Ardından 12 Eylül'de idam sehpalarında yitirdiklerimizin isimlerini andık, teker teker. Ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla birlikte anma etkinliğimizi bitirdik. Etkinlik süresince sık sık "Berkin Elvan Ölümsüzdür!" sloganını haykırdık. Berkinimizin ve 13 Mart Savaşçılarımızın birlikte anılması katılımcılar tarafından ve dostlarımız tarafından olumlu karşılandı.

Etkinliğimizi bitirmemizin ardından bir grup (çoğunluğu taraftar gruplarından) yürüyüşe geçti. Kısa bir süre sonra polislin vahşi saldırısıyla karşılaştılar. 20'nin üzerinde gözaltı olduğunu duyduk. Çevik kuvvet Kıbrıs Şehitleri Caddesinin girişine kadar yürütenlere saldırmaya devam etti.

**İdamlar Bizi Yıldıramaz!
Berkin Elvan Ölümsüzdür!
Mücadele Birliği-İzmir**

Gazi'den Gezi'ye Ayaklanma Sürüyor

12 Mart Gazi Ayaklanmasının yıldönümü hazırlıkları devam ederken, 11 Mart sabahına acıyı, öfkeyi, intikam ateşi hissederek sıklıkla yumruklarla başladık.

Her yerden eylem çağrıları geliyordu. Gazi Mahallesi'nde de iki ayrı eylem vardı. Biri 18.00'de biri 20.00'de... İki eyleme de katılarak destek verdik ve saat 23.00'e kadar çatışmalar devam etti. Barikat başlarında sık sık "Berkin Elvan Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

12 Mart sabahı Gazi katliamının öfkesinin yükselttiği ayaklanma, Taksim ayaklanması, Berkinimiz... Her şey bütünleşmiş birleşmiş Gazi'nin tüm örgütlü güçleri o gün Gazi'den Gezi'ye Berkinleşti... Yürüyüş Eski Karakolda başlayarak kortejler halinde devam etti.

Yürüyüş boyunca Gazi halkına ajitasyonlarla seçimleri boykot çağrısı yapıldı. "Gezi'nin devrimci demokrat aydın insanları, işçi sınıfının kadın ve erkek işçileri, bizlere tv kanallarında 'oy kullanın, bir oy bir oydu' diyorlar. Kime oy verdiğimizizin önemi olmadığını, sokakların birleştirip sandıkların parçalandığını bilenler, yalvaran dillerle bizi sandığa çağırıyorlar. Gün savaşma, gün oyunumu sokağa

atma zamanıdır. Denizler, İbrahimler, Mahirler Ayaklanmada ölümsüzleşen Ethem, Ahmet, Berkin, Medeniler savaşırken sokakta ölümsüzleşti. Şimdi bütün sistem partileri bayraklarına onların resimlerini asarak sandığa çağırıyor bizi. Onlara vereceğimiz en güzel cevap çözüm sandıkta olsaydı buna inansaydık, ayaklanmaz ve iki ay sonra sandığa giderdik Berkinlerimiz de ölmezdi. Sokakta ölümsüzleşenlerimizin elinden bayrağı devralıp yükselterek onların boşuna ölmediğini göstereceğiz. Oyumu ayaklanmaya veriyorum sokağa atıyorum diyeceğiz" gibi birçok ajitasyonla Karakolun önünden geçerken "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganları haykırdı. Mezarlığa geldiğimizde burada 12 Mart Platformunun hazırladığı basın açıklaması okundu, ve Berkin'in cenazesine katılabilmek için

programı kısa tutuldu.

Mücadele Birliği okurları olarak bizler Berkin Elvan cenazesine katılmak üzere otobüs kamulaştırarak Okmeydanı'na yola çıktık. Son durağa kadar ajitasyon ve sloganlarla Berkin Elvan için yürüdük. İnsanlar ara sokaklarda pencerelelerinden destek vererek eylemimize katıldı, kimisi ise çağrımıza uyarak bizimle Okmeydanı'na geldi. Tiklım tiklım bindiğimiz otobüste akbil basmadık. Birlikte bir şey yapmanın verdiği inançla kararlılıkla indığımızda epey yol yürüyecektik.

Yol boyunca birçok noktada AKP bayrakları yakıldı, yırtıldı. RTEnin fotoğrafları amblemleri delik deşik edildi. Bir minibüs durarak bir kısım eylemcileri minibüse aldı, iki üç sefer yaparak Gazi'den gelen insanlarımızı alana taşıdı, sonra kendisi de katılacağını söyledi.

Yürüyüş alanına vardığımızda milyonun üzerinde insan görmek hem heyecanlandırdı hem de inancımızı perçinledi bir kez daha. Sohbet ede ede gittiğimiz bir abla "Bu insanlar artık yürümeliler. Dolmabahçe'ye yeter" diyordu

Newroz Piroz Be!

18 Mart Salı günü Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Demokratik Yurtsever Öğrenci Meclisi (DEMYÖM)'nin düzenlediği bir Newroz kutlaması yapıldı. Kutlama halaylar ve sloganlarla başladı.

Sahne hazırlıklarının tamamlanmasının ardından DEMYÖM adına açılış konuşması yapıldı. Açılış konuşmasında "Demirci Kawa önderliğinde Kürdistan ve Ortadoğu halklarının tutuşturduğu ve hiçbir gücün söndüremediği isyan ateşi bugün de Kürdistan merkezli olarak zindanlardan dağlara, köy ilçe ve kentlerin alanlarına taşarak, halkımızın özgürlük özlülerinin bir ifadesi olarak, Kürt özgürlük mücadelesi dört parçada da süreci final sürecine

taşmıştır. Ülkemizin Rojava parçasındaki halkımız oradaki kardeş halklarla birlikte dört bir yandan gelişen çok yönlü saldırılara karşı tarihi bir direniş sonucu yaşadıkları toprakları özgürleştirip demokratik özerk temelde yönetir hale getirmişlerdir. Bizler de tüm kararlılık ve iradimizi en ileri düzeyde ortaya koyacağız" dendi.

Farklı müzik gruplarının ve tiyatro oyunlarının sergilenmesi, halaylar ve sloganlarla sona erdi.

Devrimci Öğrenci Birliği(DÖB)-İzmir

lendiren Demirtaş, yolsuzluk olmasa daha fazla hizmet yapılabilirdi dedi. Aralık sonunda öldürülen 3 Gevrekli Veysel İşbilir, Mehmet Reşit İşbilir ve Bimal Tokçu'yu hatırlatan Demirtaş, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz ve Berkin Elvan gibi bir çok çocuğun öldürüldüğünü, yaşları küçük çocukların çeşitli gerekçelerle uzun yıllar hapislerde tutulduğunu ama adı yolsuzluk ve rüşvet bulaşanların serbest bırakıldığını ifade etti. Demirtaş, Abdullah Öcalan'ın mektubunun kendilerine ulaştırılmadığını söyleyerek Amed Newroz'unda mektub'un okunması gerektiğini belirtti. Newroz kutlaması sanatçıların ve müzik grupları'nın seslendirdiği Kürtçe ezgilerle sürdü.

Gev'er'den Bir Mücadele Birliği Okuru

Gev'er'de Newroz Coşkusu

Colemêrg'in (Hakkari), Gev'er (Yüksekova) İlçesi'nde onbinler'in katıldığı Newroz Kutlaması gerçekleştirildi.

BDP Eş Genel Başkan'ı Selahattin Demirtaş, Belediye Eş Başkan Adayı Ruken Yetişkin, Belediye Başkanı Ercan Bora, İlçe ve Belde Belediye Başkanları ve Eş Başkan Adaylarının katıldığı Newroz Kutlamasında, BDP Eş Genel Başkan'ı Selahattin Demirtaş gündeme ilişkin yaptığı konuşma'da, özgürlüğe daha da yaklaşıldığını belirterek 30 Mart yerel seçimlerinin bunun için bir adım olduğunu ve kazanacakları yeni belediyelerde Anadilde Eğitim kurumlarının oluşturulmasını ve katılımı esas alacaklarını söyledi.

Gündemdeki yerini koruyan yolsuzluk iddialarını da değer-

Özgür Güven

BİRLEŞİK CEPHE

31 Mayıs'ta başlayan ayaklanma ve sonrasında ard arda gelen dalgalar, birleşik devrimi bir üst düzeye sıçrattı. Yaşananlar gösteriyor ki, proletarya ve halklar sonuç alınca kadar da durmayacaklar. Devrimin daha da ileriye gitmesi, zafere erişmesi sorunu, genelde devrim güçlerinin birliğini, özelde de birleşik halk cephesi sorununu daha yakıcı ve güncel bir ihtiyaç gündemin ön sıralarına çıkarıyor. Burada somut bir cephe, kuruluşundan bahsedemiyoruz, zira bu yönde bir gelişme yok. Ama biz, konunun anlaşılması için bazı yönleri üzerinde durmak gerektiğini düşünüyoruz.

Bizde olası bir cephe iki nedenle birleşik karakterde olacaktır. İlki; iki ayrı ülkenin, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın birleşik devrimi söz konusu olduğu için; İkincisi proletarya yoksul köylülük temel ittifakına dayanarak diğer ezilen ve sömürülen emekçi sınıfların ve katmanların devrimci mücadele temelinde birliğini sağlayacağı için birleşik cephe.

Proletarya, tüm ezilen sömürülen kesimleri kurtarmadan kendisini de kurtaramaz. Bu mücadele de proletarya öncelikle politik iktidarı ele geçirmek durumundadır. Ancak bu topraklarda, toplumsal koşullar nedeniyle proletaryanın tek başına iktidarı ele geçirmesi ve elinde tutması gerçekçi bir yaklaşım değil. Bu nedenle proletarya ittifaklar politikası izlemelidir. Burada proletaryanın devrimci sınıf partisi, devrimi gerçekleştirmek, iktidarı ele geçirmek için devrim güçlerinin birliği sorununu çözmek durumundadır. İşte cephe fikri ve ihtiyacı esas olarak buradan doğar.

Proletarya ve öncü partisi, düşmanlarını tanıdığı kadar ittifak kuracağı devrim güçlerini de iyi tanımalıdır. Değişik sınıf ve katmanlardan emekçi yığınları, onları mesleki, siyasi ve demokratik örgütlerini, partilerini iyi tanımak, bu ittifaka kimin önderlik edeceğinin ve bunu nasıl başaracağına da anahtarını verecektir.

Birleşik cephe içerisinde proletaryanın yanısıra ezilen ulus ve ulusal topluluklardan; kırlarda ve kentlerde yaşayan küçük mülk sahibi sınıf ve katmanlardan, küçük burjuva aydın kesimlerden, beyaz yakalı ücretli emekçilerden pekçok kesimi, farklı farklı partiler, örgütler, kurumlar, gruplar, bireyler olarak yer alacaklardır. Bütün bu farklı sınıf ve kesimlerin bütün farklılıklarına rağmen ortak amaçları için mücadele vermelerini ve bunu sürdürmelerini sağlamak, en az cephenin kuruluşu kadar önemlidir. Burada sorunları ele alırken bilimsel davranan, ilkelere den vermeyen ama esnek politika üreten, böylelikle mücadelenin devamlılığını sağlayabilecek bir önderliğe ihtiyaç vardır. Böyle bir önderlik eğer olmazsa, cephe içinde yer alan farklı farklı kesimler arasında zaten var olan çelişkilerin hızla derinleşip bir çatışmaya dönüşmesi mümkün olduğu gibi, cephenin sorunları çözmeye, devrimi ilerletmeye yeteneğini yitirmesi de mümkündür.

Leninist Parti burada, birleşik cephenin doğası gereği düşmanla arasında net ve kesin sınırlar koymasını sağlayacak, tekelsiz sermayeye ve faşizme karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdürülebilmesini sağlayacak akıllı politikalar, taktikler üretmeli, cephe içinde yer alan ittifak güçleri ile ilişkilerinde ilkeli davranmalı, bu ilkelerin hayata geçirilmesi için gereken esnekliği göstermelidir.

Birleşik cephenin ilk yapması gereken emperyalizme, tekelsiz kapitalizme, faşizme ve sosyal şovenizme karşı mücadele edecek olan ve birleşebilecek bütün güçleri birleştirmektir. Cephe bir defa kurulduktan sonra, cephe içindeki ittifakların yeniden gözden geçirilmesi, ilişkilerin hangisiyle sıklaştırılacağı, hangisiyle yolların ayrılacağı, tamamen toplumsal koşullardaki değişime ve devrimin gelişimine bağlı olarak belirlenecektir.

Kurulacak olan birleşik cephe, tekelsiz sermayenin ekonomik ve politik bütün egemenliğine son verme, demokratik halk devrimini gerçekleştirerek demokratik halk iktidarı kurma sorumluluğunu üstlenecek, bu görevi yerine getirmek için bütün gücünü ve olanaklarını kullanacaktır. Burjuva iktidarın devriminden sonra ittifak güçlerini daraltarak sosyalizme doğru ilerlemeye devam edecektir. Burada, cephe içinde yer alan birinden farklı güçlerinin coşkusunu, heyecanını, mücadeleye katkılarını ve mücadelenin sürekliliğini sağlayabilmek; birbirinden farklı bu sınıf ve katmanların çıkarlarını dengeli olarak koruyabilmek cephe açısından hayati öneme sahiptir. Türkiye ve Kürdistan'ın her yerinden gelecek olan farklı partiler, örgütler, gruplar ve hatta bireyler bu cepheye kendi ideolojik bakış açıları, sınıfsal çıkarları, alışkanlıkları, kendi hedefleri ve kendi karakteristik özellikleriyle yer alacaktır, öyle davranacaktır. Tarihin gelişimini ortaya koyduğu somut koşullar başka türlü olmasına izin vermediği için bütün bu farklı çevrelerden güçler birleşik cepheye bir araya gelir. Burada asıl görev, proletaryanın devrimci partisine düşer: bütün bu farklı kesimler arasındaki çelişkileri yumuşatmak, anlaşmazlıkları gidermek, sorunları çözmek için esnek davranmalı, taktik politikaları geliştirmeli, inisiyatif kullanmalıdır. Ancak bu sayede onlara önderlik edebilir, hepsinin ortak amacı olan tekelsiz burjuvazinin egemenliğine son vererek devrimi zafere taşıyabilir.

Bu topraklarda kentlerde ve kırlarda yaşayan küçük üreticilerle beyaz yakalı, küçük burjuva aydın kesimlerle birlikte ele alındığında nüfusun önemli bir kesimini oluştururlar. Bu kesimlerin desteğini alamayan ya da onları karşısına alan hiç bir sınıf, iktidarı ele geçirmeyi başarsa bile uzun süre orada kalamaz. Proletarya bu nedenle küçük burjuvazi ile itifak kurmayı, onların devrim cephesine kazanmayı başarmalıdır. Kaldı ki, beyaz yakalıların önemli bir bölümü daha bugünden, eylemiyle etkinliği ile devrimden yana sosyalizmden yana olduğunu açıkça ilan ediyor. Kentlerde ve kırlarda yaşayan küçük üreticiler arasındaki çalışma esas olarak bu kesimleri örgütü devrimci mücadeleye kazanmayı amaçlamalı. Bu ister komünist partinin çevre örgütlerinde ister cephe içinde olsun başarmalıdır. Bu olmadığı durumda da en azından tarafsızlaştırılmalıdır.

Proletarya, küçük burjuvaziyle ve diğer kesimlerle birleşik cepheye ortak hareket ederken de hiçbir şekilde bağımsız devrimci sınıf çizgisini ve kendi bağımsız örgütlenmesini kurmaktan vazgeçmemeli, ödün vermemelidir. Birleşik cepheye ittifak, ideolojik mücadeleden vazgeçildiği anlamına gelmez. Aksine cephe, eylemde birlik eleştiride özgürlük ilkesi ile hareket ettiğinde yığınlar için ön açıcı olacak, devrimi daha ileriye götürebilecektir. Burada leninist tutum birlik, eleştirir, birlik tutumu olacaktır.

Leninist Parti, Denizlerden bu yana 45 yıldır kesintisiz olarak sürdürdüğü devrim mücadelesinde genel siyaseti her zaman kendi gücüne dayanarak yürüttü. Cephe sorununda da kendi gücüne dayanarak hareket edecek, somut koşullara uygun olarak gereken neyse hayata geçirmek için elinden gelen hiç bir çabayı esirgemiyecektir. Leninist Parti'nin burada da asıl olarak dayanacağı güç proletarya ve halklarımızın zekası, devrimci mücadelesi olacaktır.

Leninist Parti her zaman olduğu gibi bugün de proletarya ve halklarımızın canlı pratiğinden öğrenecek; kendi tezlerini, teorilerini kitlelerin pratiğinde tekrar tekrar sınyayacak, pratikten aldığı teori düzeyinde yeniden üretmek kitlelere sunacaktır. Biliyoruz ki fikirler kitlelerle buluştuğu zaman hayata geçebilir. Kitlelerden öğrenmek ve kitlelere öğretmek; işte Leninist Parti'nin kitlelerle buluşmasının, kaynaşmasının yolu. Leninist Parti, proletarya ve halkların mücadelesinde, proletarya ve halkların kurtuluşu için vardır. Ancak bir öncü parti olarak Leninist Parti, proletaryanın en ileri kesimlerinden oluşur. Her öncü parti gibi nüfusun küçük bir bölümünü bünyesinde barındırır. Devrimi ileriye götürmek, devrimci mücadeleyi yükseltmek, devrim ve komünizm davasını sürdürmek, partinin (öncünün) kitlelere buluşmasıyla gerçekleşebilir. Kitleleri kazanmak devrimi kazanmaktır.

"İzmir'de miting alanını ararken Kemeraltı sokaklarında kaybolan 8000 AKP'li seçmenin akıbeti hâlâ gizemini koruyor... Zaytung"

"Hüsnü Mübarek Twitter'ı yasakladıktan 18 gün sonra devrildi. Erdoğan'ın Twitter'ı yasaklama çabalarının 5. günü."

15'inde Bir Fidan Berkin Elvan

Berkin Elvan'ın sonsuzluğa uğurlanmasının ardından halkın, özellikle gençliğin öfkesi dinmek bilmedi. Birçok ilde başta öğrenci gençlik olmak üzere, yine semtlerde Berkin için yürüyüşler, eylemler gerçekleşti. Yüzbinlerce kişinin katıldığı cenaze töreni öncesinde ve sonrasında eylemler aralıksız devam etti. Okullar boykot edildi. Sendikalar iş bıraktı.

Gazi Halkı Berkin İçin Sokakta

Gazi Mahallesi'nde 11 Mart gecesi Berkin Elvan'ın ölümü ile başlayan çağrı ile insanlar sokağa döktü. Kitlenin yürüyüş istikameti yine Karakoldu.

Yaklaşık 25 Leninist genç de ara sokaklarda Gazi halkına dönük slogan ve ajitasyonla Gazi Karakolu'na yürüdü. Sık sık "Deniz, Yusuf, İnan Savaş Devam!", "Hevsel Halkı Yalnız Değildir!", "Berkin Elvan Ölümsüzdür!", "Faşizme Karşı Silah Başma!", Gazi Karakolu'na barikat kurarak toplanan binlerce kişi polisle çatıştı. Kitle sık sık "Berkin Yoldaş Ölümsüzdür!", "Faşizme karşı Omuz Omuz!" sloganlarıyla polisle çatıştı.

Gazi Mahallesi Leninist Gençlik

Marmara Üniversitesi

Berkin 'in ölümsüzleştiği gün Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü, Bahçelievler Kampüsü, Göztepe Kampüsü'nde de birçok lise ve üniversite de olduğu gibi boykot edilmişti. okul duvarlarına Berkin'in resimleri asılmış ve -Berkin Elvan ölümsüzdür!- yazılmaları yapılarak dersler boykot edilmiştir. Ardından 12 Mart günü için de "Okulu boykot edelim Berkin'imizi uğurlamaya gidelim" çağrısı ile Berkin ' in cenaze törenine gidilmiştir.

Marmara Üniversitesi Öğrencileri

MKÜ Öğrencileri Berkin İçin Eylemde

11 Mart Sabah saatlerinde Berkin Elvan'ın yaşamını yitirdiği haberinin ailesi tarafından açıklanması üzerine bütün yurtta eylemler yapılmaya başlandı. Bu acıya sessiz kalmayan üniversite öğrencileri de üniversiteleri eylem alanına çevirdi.

MKÜ öğrencilerinin çağrısıyla kampüste bir araya gelen gençler, Berkin'in resimlerinin olduğu dövizleriyle üniversite girişinde oturma eylemi başlattı. Bir süre burada oturan gençler daha sonra kampüs içinde yürüyüş kararı aldı. Yürüyüşe geçen öğrenciler kampüs içindeki kafelerin olduğu bölüme geldiğinde saygı duruşuna geçti. Saygı duruşunda "akın var akın güneşe akın" denilerek şiir okundu. Bu esnada öğrencilere müdahale etmeye çalışan özel güvenliği dinlemeyen öğrenciler, şiiri bitirdikten sonra yürüyüşe devam etti. Eylem sloganlarla sona erdi.

12 Mart

MKÜ öğrencileri sessiz kalmıyor. Bir gün önce yaşananlara aldırmadan, bugün de Berkin için bir araya gelindi. İçinde DÖB'ün de bulunduğu bir eylem komitesi oluşturan öğrenciler, yaptıkları çağrıyla herkesi Berkin'in hesabını sormaya çağırdı.

Antakya'da eylemler sadece üniversitede gerçekleşmedi aynı zamanda mahallelerde de gerçekleşti ve çatışmalar yaşandı. Akşam 19.00'da toplanmaya başlayan kitle sloganlarla yeri göğü inlettirdi. Öfkesi Berkin'in ölümüyle zirveye ulaşan kitleyi durdurmak mümkün değildi. Bir apartmanın balkonundan açılan "Berkin Elvan Ölümsüzdür Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı büyük bir alkış ve sloganla karşılandı. Burada bir süre slogan atan kitle daha sonra yürüyüşe geçti. Sert çatışmalar 2 gün boyunca Antakya'da sürdü.

Berkin Yoksa Ders De Yok!

Antakya'da 12 Mart günü liseliler Berkin için eylemdeydi. DÖB'ün çağrısıyla 12.30'da okul önünde toplanan Hatay Erol Bilecik Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi(EML) öğrencileri, hocaların tüm tehdit ve baskılarına rağmen eylemlerini başlattılar. Berkin'in katledilmesini derslere girmeyerek boykot eden öğrenciler toplanma alanında "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Berkin Elvan 15'inde Bir Fidan" sloganlarını attı.

Kalabalığın yoğunluğunu gören polis, kitlenin yanına geldi. Bu esnada öğrenciler "Berkin'in Katili, AKP'nin Polisi" sloganını attı. Bunun üzerine polis alandan hızla uzaklaştı. Daha sonra yürüyüşe Tayfun Sökmen İlköğretim Okulu öğrencileri, öğretmenleriyle birlikte katıldı.

Doğuş Okulları önünde diğer liselilere katılan öğrenciler, daha sonra Uğur Mumcu Meydanı'nda sloganlar atıp, marşlar söyledikten sonra eylemi sona erdirdiler.

EML DÖB

Gever:

Berkin'in hayatını kaybetmesi Colemêrg'in (Hakkari), Gever (Yüksekova) İlçesi'nde öğrenciler tarafından kitlesel bir şekilde protesto edildi.

Yüksekova Lisesi önünde Cengiz Topel Caddesi'nde bulunan Eski Cezaevi kavşağına kadar bir yürüyüş gerçekleştiren yüzlerce öğrenci "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Berkin Yoldaş Sen Rahat Uyu", "Katil Polis Hesap Verecek", "Burada Polis Yok" sloganları attıktan sonra dağıldı.

Gever'den Bir Okur

Mersin:

11 Mart Salı günü iki noktada anma yürüyüşü düzenlendi. Saat 17.30'da Özgür Çocuk Parkı'ndan Yenişehir-Pozcu'ya yürüyen kitle, Forum önünde anma yapan kitleyle GMK bulvarında birleşti.

Birleşen kitle AKP Yenişehir ilçe binasına doğru yürümeye başladı. Katılımın gittikçe artmasıyla on bin aşan kitlede yas ve öfke bir aradaydı. Kitle "Çocuklar Uyrurken Susulur Ölüren Değil" ve "Berkin Elvan Ölümsüzdür" pankartı taşıdı. Yol boyunca AKP seçim bayrakları yakıldı ve reklamları parçalandı.

Kitle sık sık öfke dolu sloganlar atıyordu. Kitle AKP ilçe binasının bulunduğu sokağa girdikten sonra polis saldırıya geçti. Polisin saldırısına hava-i fişek ve taşlarla karşılık verildi, barikatlar kuruldu.

AKP ilçe binası önünde yaklaşık 1,5 saat süren

çatışma, kitlenin GMK Bulvarı'nı trafiğe kapatmasıyla daha da şiddetlendi. Polis Tomalarla iki taraftan saldırıya geçti. Bir toma, süratli gitmesi sonucu iki kadına çarptı, kadınlar ambulansla hastaneye kaldırıldı. Onlarca kişi çatışmalarda göz altına alındı ama sonrasında serbest bırakıldı

Mersin/DÖB

Ankara: Cebeci Kampüsü Berkin İçin Ayağa Kalktı...

Kimse aklında bir soru işareti yoktu. Berkin artık yoktu ve hiçbir şey "rutin" olarak devam edemedi. Gündelik hayatımıza devam edemedik artık; bir şeyler değişmeliydi.

Boykot, hiç tartışılmadı bile. Gündüz afişler, ozalitler çıkacak, 12.30'da boykot başlayacaktı. Berkin'in resimleri asıldı, mumlar yakıldı. Her fakültenin öğrencileri kantinlerinde toplandı ilk önce. Sloganlar, boykot çağrıları. Sonra EBF'de toplandı; bütün kampüsün sınırları tek tek dolaşıldı; "Bugün Berkin yok, o zaman ders de yok". 68 öğrenci hareketinin yaşadığı bir güne benziyordu her şey; sanki bugünlere değil de, o eski günlere ait bir gündü.

Toplandık, hazırдық; yürüyecektik. Daha yürüyüşe geçmeden helikopter dolaşmaya başladı tepemizde. Ve kapıdan dışarıya yeni adım atmıştık ki, TOMA ve çevik karşıladı bizi. Okulun içine kadar gaz attılar. Kısa bir süre sonra Kızılay'da büyük bir kalabalığın toplanmasıyla geri çekildiler; yolumuzu açtılar. Kızılay'a elimizle "Berkin Elvan Barikatı" malzemeleriyle yürüdük. Her an çıkabilirlerdi, engel olabilirlerdi; kararlıydık. Kızılay'a ulaştığımızda o kadar kalabalıktık ki, Ziya Gökalp Caddesi'nden Güvenpark'a geçene kadar polis anonsu başladı; "Yolu kapatarak izinsiz eylem yapan gruba sesleniyoruz..." Yaklaşık bir saat sonra Kızılay'a hiçbir uyarı yapmadan saldırdılar ve geç saatlere kadar sürdü çatışmalar.

İstanbul'da Berkin'i sonsuzluğa uğurlayacaklardı; sessiz kalamazdık, boykotu sürdürdük. Saat 12.00'de, Berkin için İstanbul'da toplananlarla aynı sa-

Cebeci'de 2. Gün

İstanbul'da Berkin'i sonsuzluğa uğurlayacaklardı; sessiz kalamazdık, boykotu sürdürdük. Saat 12.00'de, Berkin için İstanbul'da toplananlarla aynı sa-

atte okulun içinde bir yürüyüş ve saygı duruşu gerçekleştirdik. Kısa sürdü, Kızılay'a; Ankara halkının toplandığı yere gitmeliydik. Tuzluca'yı'dan toplanan liseli öğrenciler geçti önümüzden, Kızılay'a gidiyorlardı. Onlardan yarım saat sonra biz çıktık yola. Bu sefer yolumuz açıktı. 68 kuşağından kalma bir gün daha... Bir

sonraki gün okula yapılan saldırıya ilişkin basın açıklaması yapıldı.

Cebeci Kampüsü'nden DÖB'lü Öğrenciler

14 Mart

Gazi Gençliği Yine Eylemde

Gazi Mahallesi'nde Aslangazi ve Atatürk Çiftliği Ortaokulu öğrencileri birleşerek yaklaşık 300 kişi ile "Berkin Elvan Ölümsüzdür" pankartı açarak İsmet Paşa Caddesinden Yeni Karakola yürüdü.

Karakola vardıklarında karakolu taşlamaya başlayan Gazi gençliği, bir akrebin farını kırınca, iki akrep gençlerin üzerine doğru hızla yaklaştı. Bir genci sıkıştıran akrebin kaptısını açan polis gece "senin ne işin var burada" diyerek göğsüne tekme attı. Gencin elindeki taşı polise atıp uzaklaşması üzerine gençler ara sokaklara dağılarak kayıp vermeden eylemlerini sonlandırdılar. Gazinin yiğit evlatları kavga içinde büyüyor..

Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Fakültesinde Boykot

Sabah saatlerinde öğrenciler dersleri boykot ederek sınıflara girmediler.

İki gündür okul girişinde toplanan öğrenciler Berkin Elvan'ın anısına şarkılar söylediler. Okulun tabelasına "Berkin Elvan Ölümsüzdür- DEÜ GSF" pankartını astılar.

Bina içerisinden ise başka bir pankart astılar. Okul yakınlarındaki Yavuz Bingöl Sokağının ismi Berkin Elvan Sokağı olarak değiştirildi. Okul binası içerisinde ve çevresinde de çeşitli yazılımlar yapıldı.

DÖB/ İZMİR

15 Mart Kadıköy

Liseli gençler de Kadıköy'ün sokaklarında Berkin'i andı. Kadıköy sokaklarında "Berkin'in Hesabını Gençlik Soracak", "Özgürlük Sokakta Berkin Elvan Kavga", "Berkin Elvan Ölümsüzdür" sloganları, alkışlara, ışıklara, zılgıtlara karışarak yankılandı.

Boğa heykeli önünde toplanan liseliler pankart açıp yürünmeye başladığında, önce 100 150 olan kitle birden binlere dönüştü. Sloganlar hiç dinmiyordu.

Liseli gençlik öfkeli gür sloganlarını haykırıyor. Sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler adları söylenerek "Yaşıyor" ya da "Ölümsüzdür" sloganları atılıyor. Kadıköy'de yine ana caddeye çıkılıyor ve yol trafiğe kapatılarak bir süre oturuluyor. Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler tekrar anılıyor. 5 dakikalık oturma eyleminin ardından tekrar Boğa Heykeli önüne geliniyor.

"Twitter'a girmek için iki gündür DNS ve VPN ayarı yapmaya çalışan ev hanımı Ayşe Söylemez (47), Ulaştırma Bakanlığı'nın websitesini hackledi... Zaytung"

İTÜ'DE FAŞİSTLERLE ÇATIŞMA

İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Kampüsü'nde Newroz kutlamaları yapan öğrencilere sivil faşistler saldırdı. İTÜ öğrencilerinin faşistleri püskürtmesi sonrasında kutlama halaylar, sloganlar ve marşlarla devam etti. Okul öğrencileri okuldan çıkabilmek için elektrikleri kesip itfaiye ve ambulans çağırıldı.

Kutlamada konuşma yapan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Pınar Aydınlar'ın konuşması esnasında önce sözlü alkışlarla tacizde bulunan ve Türk bayrakları açan faşist grup, Aydınlar'ın konuşması sırasında fiili saldırıya geçti. HDP'li öğrencilerin faşistleri püskürtmesi sonucu HDP'li gençler Newroz kutlamasına halaylarla, marşlar ve sloganlarla devam etti.

Öğrenciler okuldan topluca çıkarak metroya doğru yürüyüşe geçtiler.

İTÜ Kampüsü'nde gerçekleşen faşist saldırı ve provokasyonun ardından gerilim çatışmaya dönüştü. Üniversiteye TOMA girdi ve polis öğrencilere tazyikli su ve plastik mermi ile saldırdı.

Gerilimin ardından faşistler Facebook'ta etkinlik düzenleyip provokatif mesajlarla "bölücülere karşı" 12.30'da Rektörlük Binası önüne eylem çağırısı yaptı.

Devrimci, yurtsever öğrenciler de bu faşist provokasyonu engellemek için Rektörlük önüne gidince, iki grup karşı karşıya geldi. Kısa süreli çatışmada faşistlerden yaralananlar olunca güvenlik ve polis araya girdi.

Üniversite dışından faşist grupların da

gelmesiyle bir araya gelen yaklaşık 200 kişilik faşist grup ile İTÜ'lü solcu öğrenciler Rektörlük binası önünde polis barikatının iki tarafından slogan atmaya başladı.

"Kurt başı" işareti yapan faşistler "Burası Türkiye s... gidin", "Hepiniz o... ç...", "Aponun itleri...", gibi sloganlar atarken, devrimci-yurtsever öğrenciler de "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla yanıt verdi.

Ali İsmail Hep 19 Yaşında

Ali İsmail Korkmaz... Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencisi... Katıldığı Gezi Parkı protestolarında 2 Haziran'da eli sopalı sivil faşist ve polisler tarafından darp edildi. 38 gün boyunca hayatta kalabilmek için direndi. 10 Temmuz günü ölümsüzleşti. Ali İsmail Korkmaz hep 19 yaşında... Yaşasaydı bugün 20. yaşını kutlu olacaktır.

Bugün 18 Mart...

Ölümsüzleştiği tarih unutulmacağı gibi doğum tarihi de unutulmacaktır. Unutulmadı da...

Antakya halkı bugün Ali İsmail'in doğum gününü kutladı. Korkmaz ailesinin internet üzerinden çağırısı üzerine 16.00 sularında toplanan binlerce insan yürüyüşe geçti. Ailenin Antakya'ya bağlı Ekinci Beldesi'nde bulunan evlerinden başlayan yürüyüş Ekinci asri mezarlığında sona erdi. Ahmet Atakan ve Abdullah Cömert'in aileleri de Korkmaz ailesini yalnız bırakmadı, ortak acılar paylaşıldı; ve mezar başında yeniden ağlılar yükseldi...

Anma bittikten sonra aile taziyeleri kabul etti.

Flamaları, dövizleri ve üzerinde "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür/ Devrimci Öğrenci Birliği" yazan pankartıyla katılan DÖB'lü öğrenciler anmaya destek verdi. Anmada "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Hükümet İstifa İktidar Halka" sloganları atıldı.

İnternet üzerinden yapılan çağrıda aynı gün akşam saat 20.00'de Antakya Meclis Kültür Merkezi'nde Ali İsmail için çekilen belgesel filmin gösteriminin yapılacağı duyurusu da vardı. Kitle bu çağırıyla salonu doldurdu. Program açılış konuşmasıyla başladı. 11 Mart tarihinde ölümsüzleşen Berkin Elvan da anıldı. Konuşmacı, programa saatler kala gösterimin valilik tarafından yasaklanması üzerine yaşadıkları zorlukları anlattı. İzin verilmemesi halinde etkinliğin sokakta dahi olsa yapılacağını söyleyen konuşmacı yaşağın zor da olsa kaldırıldığını söyledi.

Ardından Ahmet Atakan'ın kardeşi Zafer Atakan ve anne Emel Korkmaz söz aldı. Anne "oğlumun doğum gününü mezarının taşına toprağına dokunarak kutladık, yaşasaydı 20 yaşını kutluyor olacaktık" dedi. Etkinliğin devamında bir müzik grubu şarkılarını Ali için söyledi ve ardından film gösterime sunuldu. Yaklaşık bir saat süren belgesel film alkışlarla sona erdi.

Karşıyaka Forumu'ndan Yürüyüş

Karşıyaka Halk Forumu Ali İsmail Korkmaz'ın doğum gününde yürüyüş gerçekleştirdi. Karşıyaka Çarşı girişinde toplananlar sloganlar eşliğinde yürüdüler.

Yürüyüş boyunca "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla hem Ali'nin doğum gününü, hem de Berkin'in ölümünün 7. gününü andılar.

Yürüyüş sırasında Karşıyaka halkı da alkışlarla eyleme destek verdi.

Twitter Yasağı

RTE'nin 20 Mart günü Bursa'da, "Twitter'ın mivitrın hep-sinin kökünü kazıyacağız. Uluslararası camia şöyle der böyle der. Hiç beni ilgilendirmiyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin gücünü görecekler. Bunun özgürlükle mözgürlükle alakası yok" sözlerinin ardından daha gün geçmeden saatler sonrasında da bir de baktık ki, dört ayrı mahkeme kararı ile twitter.com'a erişim engellenmiştir.

Bana nedense dün akşam sosyal medya Gezi günlerini hatırlattı. Nasıl ki İstiklal Caddesi başta olmak üzere tüm alanlar mizah yazılarıyla dolmuştu hatırlıyorsunuz değil mi?

Dün akşam da aynı şeyler canlandı gözlerimde...

Evet bir şeylerin kökünü kazındığı aşikar ama twitter'ın mivitrın değil bildiğimiz hükümet kendi kendin kökünü kazıyor. Artık bizim fazladan enerji harcamamıza gerek kalmıyor, zaten kitleleri sokağa dökmek için bizlerden daha çok çaba gösteriyorlar, bir de buna dün akşam ki gibi yaptıkları trajikomik davranışlar eklenince Devrim'i gülerken

yapacağız herhalde diye düşünüyor insan.

Örneğin; DNS ayarlarını değiştirip twitter üzerinden twitter yasağını savunan bir kitleyle karşı karşıya gelince insan bir affalıyor, neyin kafasını yaşıyorsunuz siz demekten alkoyamıyor kendini. Hükümetin en ön planda olan adamlarının twitter üzerinden kendilerini kanıtlama çabaları da ayrıca güldürüyor bizleri...

Bu kadar ön planda olmaları da yaptıkları işler değil zaten yaptıkları bu saçmalıklar, bu gülünç durumlar mizah kaynağını aldıkları güç olmalarındandır. Tayyip Twitter'ı yasaklayacağını söylüyor İ. Melih Gökçek'in ise ağlak fotoğraf altında, bana da mı yasak? diye yazıyor. Ege-men Bağış artık bundan sonra bu cuma ve her cuma facebookdayım diyor, en favorim de Alfred Hitchcock'un Kuşlar filminde ki bir sahneye gönderme yapılarak Twitter kuşunun Tayyip'i kovalaması, DNS'yi değil iktidarı değiştirir! Bize her yer twitter her yer direniş! Gibi sloganlar ve twitter yasağına karşı twitterden örgütlenen bir nesile karşı kök kazımak ifadesi döner sahibini bulur diye düşünüyorum.

Bir DÖB'li

Umut Güneş

Başarının Yolu

"Bugün insan, bu başarının nedenlerini, yani Gramsci, Togliatti, Terracini tarafından yönetilen hareketin ülkenin politik sahnesinde en önde yeri almasına yol açan nedenleri kavramak isterse, bunlardan ilkinin haftalık derginin kendisinden ve onun, ülkenin en ileri devrimci çekirdeğini oluşturan Torino'lu işçilerle doğrudan ilişkilerinden kaynaklandığını görür" (Togliatti yaşamı ve savaşı, sf. 46)

İtalya faşizmin iktidara geldiği ilk yer. 1922'de Musoloni liderliğindeki faşist güçler, İtalyan işçi sınıfına ve ezilen halklara ızdırap dolu yılları yaşattıkları iktidarlarını kurdular. İtalyan faşizmi aşağıdan yukarıya örgütlenen ve iktidara gelen faşizm türlerindedir. Tıpkı Hitler faşizmi gibi... 1944'de İtalya'da faşizmi yıkana kadar İtalyan komünistleri nasıl mücadele ettiler? Sendikalarından, gençlik örgütlerine kadar her yerde örgütlerini kuran faşizm, yıllarca iktidarda kalsa da; 2. paylaşım savaşımında Yunan, Habeşistan vb. halklara kan kusturmuş olsa da, Musoloni iktidarı İtalyan işçi sınıfının, gençliğinin ve başta Sovyet halkları olmak üzere dünya halklarının mücadelesiyle kendi oluşturduğu kan denizine gömüldü!

Yukarıda aktarılanlar işte bu faşist iktidarın pençeleri altında mücadele eden İtalyan Komünistlerin başarısının anahtarını anlatıyor. Elbette tek başına en ileri işçilerle kurulan bağlar bu başarıyı sağlayamaz ama o olmadan da olmaz!

31 Mayıs ayaklanmasıyla birlikte yaşadıklarımızı gözden geçirdiğimizde; gerek işçi sınıfı içinde gerekse de öğrenci gençlik içinde ortaya çıkan ve arkasında onları, yüzleri, binleri yürüten doğal öncülerini görmemek elde değil. Devrimci mücadelenin onlarca yıllık çalışması ve birikimi böyleleri patlama anlarında meyvesini veriyor. Ama iş bununla bitmiyor. Sadece pratikte değil, süreç içerisinde politik olarak da öne çıkan, gelişen bu kadroların mücadelesinin gelişimi açısından hayati önemdedir. Bu bağlar İtalyan faşizminden (sadece baskı olarak değil, faşist iktidarı ayakta tutmanın yolu olarak oluşturdukları örgütlenmeleri ile de) pek de farkı olmayan dinci-gerici iktidara karşı verilen mücadelede ve en nihayetinde bu iktidarın yıkılması için son derece önemlidir.

Hayatın her alanında bu insanlarla kurduğumuz ilişkilerde, yaşadığımız sürecin devrim süreci olduğunu ifade eden en güçlü kanıtları görmüş olacağız. Sürecin kitlelerde yarattığı bilinç sıçramasını görmüş olacağız. Hemen her alanda korku duvarının tuzla buz olduğunu görmüş olacağız. En önemlisi kitlelerin türlü yollarla ifade ettiği devrim isteğinin ne kadar güçlü olduğunu görmüş olacağız. Devrimci araçların ve söylemlerin kitleler tarafından ne kadar çok dile getirildiğini ve pratiğe geçirildiğini görmüş olacağız. Başarılı bir devrimci çalışmanın ölçütlerinden birinin kurulan bu bağlar olduğunu hatta en önemlisi olduğunu söylemeye gerek yok.

Berkin Elvan'ın ölümsüzleşmesinden sonra yaşananlara bir bakın; boykot gibi devrimci bir araç hemen hiç tartışılmadan en başta liseliler olmak üzere, üniversiteliler tarafından nasıl da hayata geçirildi. Liseli öğrenciler bir birlerinden cesaret alarak ve öfkelerini doğru biçimde kullanarak hareket ettiler. Bir ayaklanma deneyimi yaşadılar. Kimi yerlerde öğrenciler sınıfları dolaşarak profesyonel bir devrimci gibi ajitasyonlar çekerek, kimi yerlerde müdürleri ile kavga ederek kimi yerlerde ise ne yapılacak sanki önceden kararlaştırılmış gibi tek vücut olarak hareket ettiler. İşte bizlere başarımızın, kitlelerin sevgisini kazanmamızın yolunu açan ara halkalar yığınla yaşamın içinde. Ve bizlerin oralarda olması, bu doğal öncülerle güçlü, sağlam bağlar kurması gerekiyor. Onların oluşturdukları örgütlenmeleri desteklemek, bu örgütlülüğü en doğru biçimde mücadeleye sevk etmek için yardımcı olmamız gerekiyor. Eğer bu noktada gerekeni yaparsak, İtalyan yoldaşlarımızın gösterdiği başarıyı bizlerin de başarması mümkün. Ki bizler çok daha olgun koşullara sahibiz.

Hem işçiler içerisinde GEB, hem de öğrenciler içerisinde DÖB (ki liseliler son derece aktif) bu öncüllerle güçlü politik ilişkiler kurmalıdır. Çünkü mevcut dinci gerici iktidar uyguladığı politikalarla milyonları politik yaşama uyandırmada ve harekete geçirmede son derece başarılı. Ve buna bir son vermek istiyorsak, politikanın insanların yaşamına bu kadar girdiği bir ortamda, bizlerin de daha fazla günlük çalışma ve örgütlenmeye girişmemiz gerekiyor. Hem de hiç vakit kaybetmeden!

Van'da Tacize Karşı İsyar

Yüzcüncü Yıl Üniversitesi kampüsü Melikşah Öğrenci Yurdu'nda kalan öğrenciler, kız öğrencilerin bazı minibüs şoförleri tarafından taciz edilmesi üzerine eylem yaptı. Gece saatlerinde yurtdan çıkarak rektörlük binasına kadar yürüyen öğrenciler, yaşanan olayı protesto ederek rektörlük binası önünde toplandı.

Öfkeli öğrenciler binayı taşladı, güvenlik kameralarını ve minibüs duraklarını tahrip etti. Polis bu eyleme tazyikli su ile saldırdı. Bu saldırıda 26 öğrenci gözaltına alındı.

Polisin saldırısı öğrencilerin öfkelerini daha da artırdı, Melikşah Öğrenci Yurdu önünde toplanan öğrenciler, yurt bahçesinin kapısını ateşe verdi.

Eylem, yaklaşık üç saat sürdüktan sonra sona erdi.

İş Cinayetleri Şubat Ayı Raporu Çorlu'da Açıklandı

Tekirdağ İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi; İSİG Meclisi tarafından hazırlanan Şubat ayı iş cinayetleri raporunu 11 Mart günü saat 15.00'de gerçekleştirilen basın açıklaması ile Çorlu'da işçilerle paylaştı.

Çorlu ilçesi Balıkçılar durağında Kiler Market önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını Aka Tekstil'de sendikal örgütlenme sebebiyle işten atılan Gönül Soyer okudu.

Soyer açıklamaya "Her ay iş cinayetleri istatistiğinde isimlerini andığımız işçi arkadaşlarımız 2013 yılında aramızdaydı, geçen ay aramızdaydı. Belki bazılarıyla aynı fabrikada çalışmışlığımız bile vardır. Ama bugün yoklar ve önlenilebilir iş kazaları sebebiyle en büyük bedeli ödeyip aramızdan ayrıldılar." diyerek başladı.

Tekirdağ İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi olarak her ay yaşanan iş cinayetlerini açıklamaya ve iş cinayetleri son bulana kadar mücadeleye devam edeceklerini söyleyen Soyer, 2014 Şubat ayında en az 70 işçinin yaşamını yitirdiğini belirtti.

İşçilerinin en çok inşaat, taşımacılık, tarım ve ticaret/egitim/büro sektörlerinde; Adana, Antalya, Hatay ve Kocaeli'nde yaşandığını, çocuk, kadın, göçmen ve yaşlı emekçilerin ise korunmadığını söyleyen Soyer, sigortasız düşük ücretli, taşeron çalışmanın başat olduğu inşaat sektöründe ölümlerin oransal olarak da artmakta olduğunu bilgisini aktardı.

Farklı iş kollarında yaşanan iş cinayetlerini ise şöyle özetledi: "Sigortasız, İnşaat işkolunda 17'si düşme nedeniyle olmak üzere 30 işçi can verdi... Tır, kamyon, minibüs, otobüs, ticari taksi, kargo araçlarını kullanan şoförler ve muavinlerinin güvencesiz çalışma koşulları ölümlere davetیه çıkıyor. Taşımacılık işkolunda 9 işçi can verdi..."

"Devlet ister sertifika versin ister yönetmelik çıkarsın tarım sektörü emekçilerinin sorununun özüne değinmiyor. Adı artık 'sürü yönetim elemanı' olan çobanların ve mevsimlik tarım işçilerinin çalışma koşullarında bir değişiklik yok. Tarım işkolunda 7 emekçi can verdi... Çok farklı meslek gruplarını içeren ticaret/büro/egitim/güzel sanatlar işkolunun ortak yönünü çalışma koşullarının hızla güvencesizleştirilmesi ve somucunda emekçilerin işsiz kalması oluşturuyor. Ticaret/büro/egitim/güzel sanatlar işkolunda 7 emekçi can verdi... Üçü 14 yaş ve altı, ikisi 15-17 yaş aralığında 5 çocuk işçi can verdi... 12 yaşındaki tarım emekçisi Ahmet Güneysu elektrik çarpması, 15 yaşındaki çoban Seyrani

Köstü silahla vurulma, 16 yaşındaki Suriyeli inşaat işçisi Abdul Hakim ve 17 yaşındaki inşaat işçisi Emre Aksüt düşme, 13 yaşındaki futbolcu Yavuzhan Gemisi ise antrenman esnasında fenalaşma sonucu can verdi... 4 kadın işçi can verdi... 18 yaşındaki mevsimlik tarım işçisi Sibel Can Polatlı romörktan düşme, 36 yaşındaki halı fabrikası işçisi Fatma Ünlübaş servis kazası, 35 yaşındaki işsiz öğretmen Gamze Filiz Arslan intihar, 25 yaşındaki çocuk giyim mağazası işçisi Derya Borçin ise trafik kazası sonucu can verdi..."

"İzmirli deri sanayicileri, Antep Büyükşehir Belediye Başkanı aday eski Bakan Fatma Şahin ve nice sermaye temsilcileri Suriye savaşındaki rollerini görmezden gelip ekonominin canlanması için Suriyeli işçileri beklediklerini belirten açıklamaları yaparken bu işçiler sigortasız ve ucuz işgücü olarak ölmeye devam ediyorlar. Suriyeli 6 işçi, inşaat işçileri Zeki Cuma Ahmed, Ghayath Alezza, Abdul Hakim, Cesim El Musd, Mustafa Ja-vuer ve atık kağıt işçisi Ahmed Meli sigortasız çalışırken ve günde yemek + 10 TL kazanmak için can verdi... 2013 yılında 22 göçmen işçinin yaşamını yitirdiğini tespit etmişken 2014 yılının ilk iki ayında ise şimdiden 13 göçmen işçi aramızdan ayrıldı... 51 yaş ve üstünde çalışan 9 işçi can verdi... Emeklilik çağında aramızdan ayrılan işçiler inşaat, taşımacılık, tarım, tekstil, ticaret ve eğitim işkollarında çalışıyorlardı... Şubat ayında 5 işçi Adana'da; 4'er işçi Antalya, Hatay ve Kocaeli'nde; 3'er işçi İstanbul, Konya ve Zonguldak'ta can verdi."

İş cinayetlerinin sorumlularının devlet ve sermaye olduğunun belirten Soyer yaşanan her işçi ölümünde devlet sağlanması ve sorumluların en ağır şekilde cezalandırılması gerektiğini ifade etti. Soyer İSİG Meclisi olarak Greif, Luna, Punto Deri, Migros&Ceva, GF-Hakan Plastik olmak üzere mücadelesini sürdürmekte olan işçileri de selamladı.

İşçi servislerinin dönüş yeri olan durakta 1000 kadar işçinin önünde yapılan basın açıklamasının ardından stant açılarak yarım saat el ilanları ve broşürler dağıldı. Tekirdağ İSİG üyesi, sendikacı ve avukat üyeler masaya başvuran işçilerin sorularını cevaplandırdı

"Sizin Çocuklarınız Çaldı, Bizimkiler Ölüyor"

DISK Ankara Bölge Temsilciliği Berkin Elvan'ın uğurlanmasının ardından Ankara'da bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Genel-İş Ankara Şubesi önünde toplanan bini aşkın işçi ve emekçi Sakarya Caddesi'ne dek sloganlarla yürüdü. Sakarya Caddesi'ne geldiğinde devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Pankart üzerine karanfillerle birlikte ekmecek yerleştirilerek "BERKİN" yazıldı.

Basın açıklamasını DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Remzi Çalışkan yaptı. Berkin'in Gezi eyleminde yaşamını yitirenlerin 8.'si olduğu ve ondan önce şehit düşen abilerinin yanına uğurlandığını belirten Çalışkan, Onu vuranların da abilerini vuranlar gibi saklandıkları, gizlendikleri ve korunduklarını söyledi. "Polisimiz demokrasi testinden başarı ile geçti" diyenlerin, polise kahramanlık destanı yazdırınların, "Emri ben verdim" diyenlerin unutulmayacağı ve tüm bunların sorumlusunun AKP Hükümeti olduğunu söyleyen Çalışkan, sorumluların Uğur'un, Ceylan'ın katilleri ile aynı olduğu belirtti.

Çalışkan sözlerini, Berkin'in mirasına bundan sonra mücadeleyi daha da yükselterek sahip çıkacaklarını belirterek sonlandırdı.

DISK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ise polislin ve devletin uyguladığı şiddete dikkat çekti ve Berkin'in katilleri ortaya çıkarılana dek DİSK'in alanlarda olacağını belirtti. Eylem yine "Berkin Elvan Ölümsüzdür" sloganlarıyla sona erdi.

Sağlık Emekçileri Grevde

Sağlık emekçileri iş kollarında yaşadıkları sorunlarla ilgili taleplerini dile getirmek amacıyla tüm Türkiye'de ve İzmir'de greve gitti. Sağlık emekçileri acil servisler dışında sağlık hizmeti vermiyor.

İzmir'de 14 Mart Tıp Haftası dolayısıyla SES İzmir Şubesi'nin yaptığı çağrıyla 14 Mart Cuma günü saat 12.00'de Basmane Meydanı'nda toplanılarak İzmir İl Sağlık Müdürlüğü'ne yüründü.

Yürüyüş boyunca "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Herkes Ücretsiz Sağlık" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

"Berkin'imizin Katillerinin Yargılanması Talebi İnsani ve Vicdani Görevimizdir"

Büro Emekçileri Sendikası (BES) İstanbul 3 Nolu Şube üyeleri, Berkin Elvan'ı vuranların yargılanması talebiyle Taksim Dayanışması'nın yaptığı basın açıklamasına katıldığı için hakkında "devlet memurluğundan çıkarılma" talebiyle soruşturma açılan Salih Altungök için basın açıklaması gerçekleştirdi.

Büro Emekçileri "Berkin'imizin katillerinin yargılanmasını talep etmek en vicdani ve insani görevimizdir. Salih arkadaşımıza açılan disiplin soruşturması geri çekilmelidir" dedi.

269 Gün ölüme direnen Berkin Elvan'ı sonsuzluğa uğurlarken ve devletin katliamlarına yönelik protestolar sürerken, Berkin Elvan'ın katillerinin bulunması ve yargılanması için yapılan basın açıklamalarına katılmak da suç sayılmaya devam ediyor. Büro Emekçileri Sendikası üyelerinden Salih Altungök, 16 Kasım 2013 günü Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla Çağlayan Adliyesi'nde "Berkin Elvan'ın katillerinin bulunması ve yargılanması" talebiyle yapmış olduğu basın açıklamasına katıldığı için hakkında disiplin soruşturması başlatıldı. İstanbul Anadolu Adli Yargı İlk Derece Mahkemesi Komisyonu Başkanlığı "devlet memurluğundan çıkarılma" talebiyle bu soruşturmayı Adalet Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu'na sevk etti.

Büro Emekçileri Sendikası İstanbul 3 Nolu Şube üyeleri 14 Mart günü Anadolu Adliye Sarayı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Büro Emekçileri adına basın açıklamasını BES İstanbul 3 Nolu Şube Yönetim Kurulu üyesi Engin Parlak yaptı. Açıklamada, Gezi eylemleri sürecinde 4-5 Haziran tarihlerinde KESK'in çağrısıyla basın açıklaması ve greve katılan 68 üyeleri hakkında disiplin soruşturması ve ceza davası açıldığını hatırlattı. Yapılan hukuksuz soruşturmanın amacına ulaşmadığını, yine Salih Altungök hakkında "Berkin Elvan'ın katillerinin bulunması ve yargılanması" için yapılan basın açıklamasına katıldığı ge-

rekçesiyle açılan soruşturmanın da hukuksuz olduğunu söyleyen Parlak, "Tıpkı ağabeyleri Ethem Sarıgül, Ahmet Atakan, Abdullah Cömert, Mehmet Ayvalıtç, Medeni Yıldırım, Ali İsmail Korkmaz, Hasan Ferit Gedik'in katillerinin yargılanmasını talep etmek gibi Berkin'imizin katillerinin yargılanmasını talep etmek de dün olduğu gibi bugün de en vicdani ve insani görevimizdir. Bu vicdani ve insani görevini yerine getiren Salih arkadaşımıza sahip çıkmak aynı zamanda bu sorumluluğun bir gereğidir. Salih arkadaşımıza açılan disiplin soruşturması derhal geri çekilmelidir" dedi.

Kartal Hukukçular Derneği Başkanı Av. Mehmet Ümit Erdem de söz alarak Gezi eylemleri sırasında yaşamını yitiren 7 gencin katillerini bulamayan devletin yine polislin şiddetiyle yaralanan ve 269 gün yaşam savaşı veren Berkin Elvan için yapılan basın açıklamasına katılan memurları için soruşturma açmasının hukuksuzluğunu dile getirdi. Erdem, anayasal haklarını kullanan Salih Altungök'ün yalnız olmadığını ve davanın takipçisi olacaklarını belirtti.

Büro emekçileri sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

"Hak Yiyenin Muhallebisi Yenmez"

16 Mart günü saat 14.00'te Saray Muhallebisi önünde basın açıklaması yapıldı. Saray Muhallebisi içinde çalışan işçiler, günde 15 saat çalıştırılmaya karşı haklarını aradıkları işin işten atılmışlardı.

"Hak Yiyenin Muhallebisi Yenmez, Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açan işçiler adına Devrimci Turizm İş Sendikası basın açıklamasını okudu ve "Kölece çalıştırılmaya direneceğiz" dedi.

Eyleme destek veren DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu da "İşçilerin haklarını gasp ederek kasalarını dolduranlar şiddet ile iktidarını koruyor" dedi.

Eylem sloganlar ve Saray Muhallebisi'nin protesto edilmesi çağrılırla sona erdi.

Halkın Güveni Sıfırlanmıştır

TMMOB ve KESK, yolsuzluğa karşı Galatasaray Lisesinde bir araya gelerek eylem yaptı.

15 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen emekçiler "Emeğimize Sahip Çıkmak Zulüm Ve Yolsuzluk Düzenini Sıfırlamak İçin Alanlardayız" yazılı pankart açtılar, sık sık "Genel Grev Genel Direniş!", "Faşizme Karşı Omuz Omuza!", "Parasız Eğitim Parasız Sağlık!" sloganları atıldı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu ve TMMOB İKK adına ortak açıklamayı Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Tosu okudu. Basın

açıklamasında; "İşçiyi, asgari ücretliye, kamu emekçisine gelince ekonomik dengeleri, istikrarı bozamaz" diyerek maaşlarına-ücretlerine yıllık %3-%4 sefalet zammı dayatanların vergilerimizi, birikimlerimizi kimlere peşkeş çektiği bu süreçte yaşanan gelişmelerle bir kez daha işfa olmuştur. Halkın böylesi bir ortamda yaşamaya, yürütmeye, adalete, milli eğitime, sağlığa güveni sıfırlanmıştır" denildi. Açıklamadan sonra eylem sona erdi.

"1 Mayıs'ta Taksim'de Olacağız"

TTB, Tıp Bayramı dolayısıyla 16 Mart'ta Tünel'den Taksim'e bir yürüyüş gerçekleştirdi ve Taksim Anıtı'na çelenk bırakmak istedi. "İyi Ve Onurlu Bir Hekimlik İçin Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" pankartı açan hekimler, sloganlarla 12.00'de Tünel Meydanı'na toplandı.

"Sağlık hakkı için, onurumuz için, iktidarın değil halkın hizmetinde olduğumuzu haykırarak yürüyoruz" diyen hekimlere sağlık emekçileri de destek verdi.

İstiklal Caddesi boyunca alkışlarla karşılanan sağlık emekçilerinin önü Taksim'e gelmeden polis barikatı ile kesildi. Hekimler "Hekimlik Onuru Engellenmez" sloganı atarken, Vali 3'ten fazla hekimin anıtta çelenk bırakmasını tehlikeli bularak "heyet gönderilmesini" istedi.

Polise en çok tepki, hekimlerin yürüyüşünü izleyen halktan geldi. Hekimler ise basın açıklamasını polis barikatı önünde yaptı, çelengi de barikata bıraktı. Berkin Elvan da unutulmadı ve ekmeği çelenginin üzerine konuldu.

Eylem, sağlık emekçilerinin 1 Mayıs'ta Taksim'de olacakları çağrısıyla sona erdi.

Vinçle Malzeme Arasında Yiten Yaşam

Tuzla Gemi Tersanesi'nde Vinç Armatoru olarak çalışan Tamer Şeyhun tersane havuzu üzerinde vinçle malzeme arasında sıkışıp yaralandı. 20 gün hastanede komada yaşam savaşı veren Şeyhun 15 Mart günü yaşamını yitirdi.

Limter-İş Sendikası üyeleri Amer Şeyhun'un yaşamını yitirmesinin bir iş cinayeti olduğuna dikkat çekmek için Tuzla Gemi Tersanesi önünde 18 Mart günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Limter-İş Yönetim Kurulu üyesi Hakkı Demiral, tersanelerde yaşanan kölece çalışma koşullarını, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin bir maliyet olarak görülmesi nedeniyle işçilerin iş cinayetlerinde yaşamalarını yitirdiklerini ifade etti.

Basın açıklamasını ise Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı yaptı. Tamer Şeyhun'un binlerce işçi gibi 32 yaşında ardında bir eş ve çocuk bırakarak yaşamını yitirdiğini belirten Saygılı "Tersane patronlarına, yetkililere, taşeronlar ya da işçi sınırları Doğu Gemi-İş'e sorarsanız kimine göre mukadderat, kimine göre eğitimsizlik, kimine göre dikkatsizlik. Yani yapılacak bir şey yok, suç 'cahil' ya da 'dikkatsiz' işçindir" dedi. Sendika olarak işçi sağlığı ve iş güvenliğinin teknik bir sorun olmadığını, eğitimin ise tek başına hiçbir şey ifade etmediğini anlatmaya çalıştıklarını, tersane patronlarının ise azami kar için önlemleri maliyet artırıcı görmeye devam ettiklerini belirten Saygılı, yargının

ise insanoğlunun yüzünü kızartan kararlarla patronları akladığını, hatta mükafatlandığını belirtti.

Bu gidiş dur diyecek olanların ise işçi sınıfı olduğunu ifade eden Saygılı, tersane işçilerine örgütlenme ve mücadele etme çağrısında bulundu.

Basın açıklamasına TMMOB Makine Mühendisleri Odası Tuzla İlçe Temsilcisi Erkan Demirci, HDP Kadıköy Temsilcileri, Petrol-İş Sendikası MK üyesi İbrahim Doğangül, Mücadele Birliği, Halk Cephesi, Uid-Der, ESP'den temsilciler katılarak destek verdi.

PTT İşçileri Örgütlenerek Kazanıyor

PTT Beylikdüzü Merkez Dağıtım Kargo taşeronunda çalışan Nakliyat İş Sendikası üyesi işçiler, 12 Mart 2014 tarihinde tüm çalışanlar sabahın erken saatlerinde, geçmişte ödenmeyen ücretler ve keyfi sözleşme dayatmasına karşı çalışmadılar, iş bıraktılar.

İşçiler, Uzmanlar Taşımacılık adına çalışırken, 01.03.2014 tarihinden itibaren ihaleyi Asgün Turizm adlı taşeron şirkete almıştı. Asgün de 2013 döneminden kalan ücret alacakları bir yıldan beri ödenmemekteydi. Ve Asgün'ün ihaleyi alması ile geçmişte ödenmeyen ücretlerin ödenmesi ve yasalara aykırı olarak düzenlenen sözleşmelerin geri çekilmesi için tüm işçiler 12 Mart 2014 sabahı iş bıraktılar ve işe çıkmadılar. Yapılan bu eylem sonucu Nakliyat İş'in taşeron firma ve PTT Müdürlüğü yetkilileri ile yaptığı görüşmeler sonucu akşam saatlerinde, geçmiş dönemde ödenmeyen ücretlerin tamamı ödendi, sözleşmeler imzalandı.

İşçiler 13 Mart 2014 tarihinde itibaren yeniden işbaşı yaptılar. Ayrıca, PTT Kadıköy Dağıtım (İçerenköy) Kargo taşeronunda çalışan sendikacı Motorlu Kuryeler, 13 Mart 2014 tarihinde ödenmeyen ücretler ile sözleşme dayatmasını kabul etmeyerek iş bıraktılar.

PTT işyeri müdürü ile taşeron yetkilileri, "işine gelen çalışır, işine gelmeyen gider" diyerek tehditler savurdu, ancak yapılan görüşmeler sonucu tüm talepler kabul edildi. Ödenmeyen ücretler ödendi; Motorlu Kuryelere ödenen bakım-yakıt ücretleri sözleşmede yer aldı.

Luna İşçileri

25. Günde Yürüdü

21 Mart günü, Luna işçileri bir eylem gerçekleştirdi.

25 gündür eylemde olan Luna işçileri akşam 19.00'da Sevinç Pastanesi önünde bir araya geldiler. Kortej düzeninde disiplinli bir şekilde sloganlarını haykıran işçilere Emeğe Ezgi marşları ile destek oldu. İşçiler tarafından coşkuyla karşılanan müzik grubu alkışlar eşliğinde şarkılarını söyledi.

Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde coşku sloganlarıyla yürüten işçiler, Leman Kültür Merkezi üzerindeki rezidans oturan patronlarına sloganlarını haykırdılar. Rezidans önünde DİSK Genel Başkanı ve şube yöneticisinin yaptıkları konuşmalar ve atılan sloganlarla eylem bitirildi.

Eyleme birçok emek örgütünün yanısıra Mücadele Birliği okurları da destek verdi.

Mücadele Birliği- İzmir

SES'ten Kurumsal İşleyiş Eğitimi

KESK'e bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası kurumsal işleyiş eğitimi, Ankara Eğitim Sen Genel Merkezinde 15-16 Mart'ta gerçekleşti. Bir çok ilden 76 şube sekreteri katıldı.

Kurumsal işleyiş eğitiminin yanı sıra SES'e dair özlü sorunların tartışıldığı bir eğitim gerçekleşti. Sorunlar, seçimlerin temsilcilik tarafından değil, üyeler ve yönetimin belirlediği biçimde olması, sendikaların dünya genelinde yaşadığı bunalım, mücadelede emek ve demokrasi mücadelesinin harmanlanmadığı, Rojava'daki sağlık durumu, göçten kaynaklanan mağduriyetler, Gezi süreci gibi gündemler konuşuldu.

SES Genel Başkanı Çetin Erdolu'nun Arapça selam vermesi, ODTÜ, Gezi ve daha bir çok gündeme değinmesinin ardından Eğitim sona erdi.

Çalışmak Yormaz, Öldürür!

"Yedi kapılı Teb şehrinin kuran kim? / Kitaplar yalnız kralınların adını yazar. / Yoksa kayaları taşıyan kralar mı? B.Brecht"

2014 / Şubat ayında yaşamını yitiren işçiler Hakan Dağ, Hasan Akar, Hasan Tahsin Güneysu, Ahmet Güneysu, Sibel Can Polatlı, Turan Temiz, Seyrani Köstü, Osman Durgun, Hüseyin Bayrak, Ersin Erdoğan, Recai Akol, Hayati Sönmez, Hayrettin Balık, Fatma Ünlübaş, Ahmet Bilir, Murat Doğanç, Gamze Filiz Arslan, Minnet Poyraz, Nizam Arslanoğlu, Erdem Cenk Döndü, Muharrem Çınar, Mehmet Ceylan, Derya Borçin, Hacı Mustafa Köse, Emre Aksüt, Halil Akkaş, Zeki Cuma Ahmed, Ali Saba Güneş, Hamit Değirmenci, Gürkan Ünal, Orhan Bulut, Temel Şahin, Mustafa Ay, Ercan Özbağcı-

ci, Volkan Karakaya, Cemal Üstündağ, Mustafa Gözcü, İsmail İnderes, Ghayath Alezza, Abdul Hakim, İrfan Yenibolat, Yunus Demir, Tayfun Kızıllıkanat, Kamil Şafak, Cesim El Musd, Mustafa Javuer, Yaşar Erdiner, Ahmet Salih, Hüseyin Al, Zeki Alkanlı, Metin Arslan, İlhami Nergiz, Yener Oktan, Hakan Alev, Hayrettin İyiyazıcı, Selami Kubilay, Mehmet Koç, U.A., Bayram Altundal, Mehmet Sabih Akın, Zülküf Temur, Salih Adıyan, Şahin Burhan Tekin, Yavuzhan Gemic, Seyithan Akbalık, Mehmet Coşkun, Murat Meşin, Ahmed Mellî ve ismini öğrenemediğimiz iki işçi...

Mersin'deki kazada ölen işçiler Harun Kaya, Sinan Özpolat, Oğuzhan Beyazıt, Ayhan Akkoç, Kenan Erdinç, Mehmet Akşam, Cavit Yılmaz, Mine Serten ve Onur Atı kaza yerinde, Mustafa Doygün'un ise götürüldüğü Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yaşamını yitirdi.

Kagir bir yapı bile çöker içten içe, lakin biz ölürüz ama çökmez bu köhne yapı. Geçenlerde gene öldük biz on arkadaş. Mersin'in Akdeniz ilçesinde servisle işe giderken bir ses yumağının ortasına düştüğümüzü duydum sanki. Bir daha da bir şey hissetmedim. Bütün sesler kesildi, bütün taksitler ödendi, oğlanın, hanımın gülüşü cüzdanımda vesikalık olarak kaldı... Geçenlerde öldük biz on arkadaş... Neden öldük?

... Sabahtan akşama çapa sallamaktan belim kopuyordu. Ev kira, bizim adam asgari ücretle çalışıyor, yetiştiriyor. Deseniz ki ne yiyoz ne içiyoz da yetişmiyor. Başımızdaki dam kira, ayakbım su alıyor ama çocuk hastalandığından yenisini alamadık. Tarlaya çapaya gidiyoruz mahallede Fatma nenemle. 18 yaşındayım... İki yıl evvel evlendim... geçenlerde öldük biz Fatma nenemle... Nasıl öldük?

... Ben Zeki Alkanlı. İnşaat işçisiyim. Adana'da TOKİ'nin yaptığı SGK İl Müdürlüğü binasında çalışıyordum. Hacı Abi ile iskele-

de idik. Üçüncü katın betonu dökülüyordu. Ayağımızın altındaki iskelenin kaydığı hatırlıyorum. Hacı abi yoldu bilmiyorum. Ben ise öldüm. Nerede öldüm?

... Ben Salih. Arabacı Salih ya da arkadaşların tabiriyle şoför Salih. Geçenlerde bir yangında ölmüşüm. Erzurumluyum. MNG Kargo işçisiyim. Kimin ne haceti varsa kamyonuma yükler taşırdım. Bizim oralarda soğuk iliklerimize işler, bıyığımız buz tutar. Geçenlerde hava -20 derecedeydi. Aracın deposu dondu. Ben yorgunluktan arabada uykuya daldım. Arkadaşlar donan depoyu ısıtıyordu. Uykumda top patladı sandım. Ölmüşüm meğerse, aracın deposu patlamış. Kim öldürdü beni?

... Her ay yüzlerce işçi iş kazalarında öldürülüyor. Failler tüccar, ölümler işçi. Ah vah nidalarıyla atılan gazete başlıkları ve bir devlet büyüğünün ailesine sabır dileğiyle işçiler ebedi uykuya uğurlanırken. Ölmüş işçiler doğrulup soruyor?

NEDEN ÖLDÜK ?
NASIL ÖLDÜK ?
NEREDE ÖLDÜK ?
KİM ÖLDÜRDÜ ?

Bir sınıf, başka bir sınıfı her gün katlediyor. Dolarlar girsın diye kasalarına. Güneşin, havanın, suyun tadı bize borcu, geçim derdini, gelecek ayın kirasını düşündürürken, onlara Paris modasının son kreasyonlarını düşündürüyor.

Kapitalizm 2014/Şubat ayında 70 işçiyi katletti. Mersin'de ölen 10 işçinin gerçekliği ise henüz akıllarımızda. Ortalık kan-sömürü-riyakarlık kokuyor. Hayatı pahasına işçi sınıfının. İş kazasında ölen patronların ismi hiç manşetlere düşmezken. Yani kader yalnız işçiden yana çalışırken, insanın aklına şu geliyor ÇALIŞMAK YORMUYOR, ÖLDÜRÜYOR... BU KÖHNE SÖMÜRÜ DÜZENİ SÜRSÜN DİYE !!!

Hauptpoul Genelgesi Ve İnşaat Bareti

Hauptpoul Genelgesi, 13 Aralık 1849 yılında Fransa'da yürürlüğe konmuş bir genelgedir. Bu yasaya dayanılarak, ilkököl öğretmenleri valiler tarafından keyfi olarak görevden alınabiliyorlar ve disiplin cezalarına çarptırılıbiliyorlardı.

Bu genelgeyle o tarihte halk ayaklanmasına katılmış öğretmenler, tabiri caizse hayvan misali sürülüyorlardı ordan oraya. Gezi ayaklanmasında yer alan öğretmen, akademisyen ve öğrenciler şimdi bu topraklarda aynı akıbeti yaşıyor. Dün manşetlere düşen gazete haberi şöyle, açıklama İzmir Eğitim-Sen 2 No'ludan geldi ;

"İzmir'de Çiğli Milli Eğitim Müdürlüğü yetkililerinin okul müdürlerini toplayıp Berkin Elvan eylemleri nedeniyle tehdit ettiği ileri sürüldü. Yetkililer müdürlere 'Okullarda öğrencileri eylemlere teşvik edenlerden hesap sorulacak, kafaları kopartılacak' dedi" (http://www.radikal.com.tr/turkiye/okul_mudurlerine_berkin_elvan_tehdidi_kafalari_kopartilacak-1182101)

Bir başka kıyım haberi de geçtiğimiz haftalarda Marmara Üniversitesinden geldi : "Marmara Üniversitesi'nde haftalardır öğretim görevlileri ve öğrenciler Dekan Prof.Dr. Yusuf Devran'ın keyfi uygulamalar içinde olduğunu iddia ederek protesto eylemleri düzenliyorlardı. Marmara İletişim Fakültesi Dekanlığı, Gezi olaylarına katılan 8 asistana 2 yıl kadem durdurma cezası vermişti. Son olarak dün çıkan karara göre Dr. Figen Algül ve Araştırma Görevlisi Can Özbaşaran okuldan atıldılar".!!

Tabi üniversite öğrencilerine açılan soruşturmanın bahsini bile açmıyoruz. Zaten üniversite gençliği yasal YÖK uygulamasının her maddesinin tadına bakıyor, mücadeleyi tadan her canlı gibi. Doğal olarak bir ayaklanmanın hemen ertesinde ken-

di yaş grubundan ve üniversitesinden olan ALİ İSMAIL'İN katli, üniversite gençliğine uygulanan şiddetin somutlaşmış hali olarak hafızamızda duruyor.

Marx'ın Fransa'da Sınıf Savaşları adlı eserinde geçen genelge sanki bugünkü burjuva hukukun yaptırım gücünün sınıfsallığı bir kez daha bize hatırlatıyor. Hukukun burjuva sınıfın bir "sınıf savaşı aracı" olduğunu kavramak, bize yasalık kazandırılan her hukuksal metnin altına bakmak gerektiğini bir kez daha hatırlatıyor.

Belli bir tarihsel dönemde sadece ezilen halkın belli bir kesimi üzerinde uygulanan burjuva hukuk terörü. İsyen ve ayaklanmanın genel bir sahiplenmeye gidildiği devrim günlerinde, burjuva papyonunu çıkarıp, o bütün hukukun üstünlüğü safatasını tarihin vestiyerine bırakıyor.

Ve tabi ki o tarihsel veciz söz, yazılı bulunduğu satırlardan fırlayıp,barikata taş taşınırken karşımıza dikiliyor "TARİH SINIF SAVAŞIMLARI TARİHİDİR." Sokağa çıkan halk kitlelerinin önüne dikilen polis gücü, Toma, biber gazı, genelgeler, tutuklamalar, Gezi davaları... işte bu tarihin savaş araçları.

Ancak tüm baskı aygıtları aşıyor ve gene tüm bu savaş hukuku, sokağın karşısındakinde yarattığı ürpertinin verisi olarak hanemize yazılı duruyor. "Hepimiz Berkiniz" sloganı, halkın bilincindeki yeni bir sıçramayı anlatıyor. Burjuva dünyanın bütün nesnel ve öznel iktidar araçları dinamitleniyor. Toplumsal vicdan ve mücadele yeniden inşa ediliyor, ancak tek bir farkla; sokağın diliyle.

Şimdi tüm hukukçuların kendisine bir adet baret ve gaz maskesi edinme zamanı, fırtına yaklaşıyor...

13 Mart'la nasıl tanıştınız?

Onların tutuklandığı sırada ben de Buca Cezaevindeydim. Gültepe - Tariş Direnişinden tutukluydum. Bir gün gazetede Necatilerin, Seyitlerin gerçekleştirdikleri bir eylemden sonra gözaltına alındıklarını okuduk. Gözaltından sonra tutuklanarak bizim kaldığımız koğuşun karşısına getirildiler. Orada Rızgari davasından arkadaşlar da kalyordu. Cezaevi koşullarında adettendir, gözaltından yeni gelenlerin temel ihtiyaçları dayanışma içinde karşılanır. Ortak bahçeyi kullandığımızdan dolayı, karşı koğuşun temsilcisi arkadaşlarla irtibat kurduk. Ben de bizim koğuşun temsilcisiydim. Giyecek, pijama, eşofman, çarşaf, nevresim tarzı şeyleri toplayarak, karşı tarafa aktardım.

Yaz aylarıydı, henüz darbe olmamıştı, zaman zaman anma toplantıları, protestolar vb. ortak eylemlerde Seyitler ile paylaşımlarımız oluyordu. 12 Eylül 1980'de askeri darbe olduğunda, daha önceden bir nedenle aldığımız disiplin cezasından dolayı geceleri kaldığımız hücrelerin de kapıları kilitleniyordu. Yaz aylarında havalar çok sıcak olduğundan koğuş pencerelerin camları çıkarılırdı. Ancak öyle serinleyebilirdik. Şehrin gürültüsü koğuşa gelirdi. Genellikle de aramalar sabaha karşı yapıldığı için ben erken yatar ve erken kalkardım. Bu aramalara karşı bir duyarlılık içerisinde olurum. 12 Eylül sabahı yine dışarıda tankların palet seslerini duydum. Olağan üstü bir durum vardı. Cezaevinin önündeki caddeden askeri araçların geçişi duyuluyordu. Üst ranzaya çıkınca pencereden dışarıda beklediklerini gördüm ve bütün koğuşa seslendim. Arama var, herkes hazırlansın diye. Çünkü bu tip aramalarda aynı zamanda saldırı da olabiliyordu. Birkaç saat bekledik. Gelen giden olmadı. Ses seda yok. Karşı koğuşa seslendik. Seyitlerin koğuşu küçük bir koğuştu 20-25 kişilikti. Sonradan açılan küçük bir koğuştu. Seyitlerin koğuşunda televizyon vardı. Açın televizyonu ne olmuş, olağanüstü bir durum var dedik. Onlar da Genelkurmay Başkanı Kenan Evren konuşuyor, darbe oldu dediler. Saatlerce bekledik, aramaya ya da operasyona gelmiyorlar, kapılarımız açılmıyor, sayım yapılmıyor, yemeklerimiz verilmiyor. Meğerse sokağa çıkma yasağı nedeniyle gece nöbetçisi gardiyanlar gidemiyor, gündüzçüler ise cezaevine gelmiyorlarmış.

Bu arada karşı koğuş ile bağırarak birbirimizle konuşuyoruz; şimdi askerler içeri girecek, hepimizi bahçeye çıkarıp kurşuna dizecekler diye kaygılarımızı dile getiriyoruz. Askerler içeri girece nasıl direneceğiz, nasıl kol-kola gireceğiz, nasıl marşlar, sloganlar atacağız, ölüme nasıl onurlu bir şekilde gideceğiz diye kendi aramızda konuşuyoruz. Sürekli televizyonda neler söylendiğini, ne tür gelişmeler olduğunu karşı koğuşa soruyorduk. 12 Eylül'ü birlikte böyle karşıladık. Kısa bir zaman sonra Rızgari davasından 1-2 arkadaş tahlilye oldu. Genelde tahlilyeler olduğunda bahçeye çıkar slogan atar, marşlar söyler, şiirler okur ve and içerdik. Dolayısıyla tahlilye olan kişiyi belli bir törenle uğurlardık. Seyitlerin olduğu karşı koğuş bahçeye çıkmıştı, biz de pencerelerdedik. O sıralarda bahçeyi birlikte kullanmamıza izin vermiyorlardı. Darbe sonrası yapılan ilk tahlilye töreniydi bu, dolayısıyla saldırı beklemiştik ama olmadı.

1-2 gün sonra koğuş temsilcisi olduğum için savcı beni çağırmış. Gardiyanlar geldi beni aldı. Meğerse ufak ufak koğuşun önde gelenlerini dağıtmak, koğuşları etkisiz kılmak gibi bir planları varmış. Beni alıp faşistlerin olduğu bölüme gönderdiler. Buca cezaevinin iki bölümü vardı eski ve yeni bölümler diye. Devrimciler yeni bölümde, faşistler ise eski bölümde kalyordu. Bir süre sonra cuntanın kararları çerçevesinde karıştır-barıştır programı uygulamaya geçtiler. Bunu birden yapamadılar, zira devrimciler sayıca çoktu ve haliyle örgütlüydü. Daha çok yeni tutuklanan kişileri eski bölüme peyderpey veriyorlardı ki, devrimciler azınlıkta kalsın, denetim olsun diye.

Beni gönderdikleri koğuşta faşistler yoktu. Uzun süre de olmadı. Yavaş yavaş tutuklanan farklı siyasetlerden arkadaşlar gelmeye başladı. Ve biz bir süre sonra koğuşlarda güç haline geldik. Bu arada faşistleri de kendi buldukları koğuşlardan alıp dağıtmışlardı. Seyitlerin de, Necatilerin de buldukları koğuştan,

13 Mart'tan bugüne

alınıp dağıtıldıklarını duymuştum. Haliyle onlarla irtibatım koptu. Sonra 80-81'i bağlayan yılbaşı gecesi Necati Vardar'ın da bulunduğu koğuşta bir kavga çıkıyor, faşistlerle. 2-3 aylık dönemde diğer koğuşlar dağıtılmış, farklı siyasetlerin önder konumunda olan, cezaevi idaresinin kendi akıllarınca "ele başı" diye tabir ettiği insanları özel bir bölüme toplamıştı.

İki katlı bir koğuştu. Alt katta faşistler kalyordu. Üst katta biz kalyorduk. Ama arada tamamen bir izolasyon vardı. Maltanın (koridor) en başındaydı bizim koğuşumuz. Birden maltada büyük bir gürültünün olduğunu duyduk. Bir koğuşurma sesi geldi ama çok güçlüydü. Bir baktık silahlı askerler, maltanın içine, arka koğuşlara doğru gidiyor. Ama bir tabur asker vardı. Ne olduğunu anlayamadık. Operasyon var diye kat kat giyindik, belimize kuşak sarıyoruz. Zaten kış, hava soğuk. Hazırlanlık, koğuşun kapısında bekliyoruz. Meğerse 8. koğuşta devrimciler ile faşistlerin arasında kavga çıkmış. Jandarma da koğuşu basıyor ve devrimcileri alıyor. 20-25 kişilik bir devrimci grup. Aralarında Necati de varmış. Birden slogan sesleri duyduk. Malta'da jandarma çift sıra halinde bir koridor oluşturmuş aralarından geçen devrimcilere sıra dayığı atıyor. Mazgaldan arkadaşlarımızın kafalarını korumaya çalıştığını ve slogan atıklarını görüyoruz. Askerler tekme, dipçik, cop, yumruk ile çok vahşice vuruyorlar, ortalık kan revan içinde.

Biz de kendi koğuşumuzun kapısına vurmaya başladık. "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Kahrolsun Faşizm" gibi sloganlar atıyor ve işkenceyi durdurmaya çalışıyoruz. Arkadaşlarımızın götürülmesi bittikten sonra yaklaşık yarım saat sonra askerler bizim koğuşun kapısına geldi. Diğer koğuşlarda bir reaksiyon olmamış. En çok bizim koğuş reaksiyon verince hemen yığıldılar. Bizde kapının ağzında bekledik. Cezaevi komutanı başlarındaydı. Küfür ettiğimizi iddia ettiler. Biz de "küfür etmedik ama işkence yaptığımızı dile getirdik" dedik. Amaçları operasyon yapmaktı ama bizi hazırlıklı ve kararlı görünce saldıramadılar.

Ben koğuş temsilcisi olduğum için en öndeyim ve askerler ile muhatap olurum. Aniden beni elbiselerimden yakalayıp dışarı çektiler. Koğuş kapısını hızla kapatıp, beni aralarına aldılar ve dövmeye başladılar. O koridoru nasıl geçtiğimi hatırlamıyorum. Tüm gurubu topladıkları yere götürdüler. Hepimiz kafa göz yarılmış tanınmaz haldeydik. Her tarafımız mosmordu. Sloganlar falan attık. Sonra bizi alıp hücrelere götürdüler. Buca Cezaevi eski bir cezaevi. Hücrelerin olduğu yer çok berbat, farelerin cirit attığı bir yer. Yerlere koymamız için birkaç battaniye bıraktılar. Işık yok, her taraf siyah karanlık. İçinde bir tuvalet var ve oradan fareler çıkıyor. Hücreler zemin katta olduğu için her yerinden fareler giriyor. Yan yana iki hücrede 25 kişi kalyoruz. Hücreler daracık, yatmak istediğimizde hepimiz yatamıyoruz. Bazılarımızın ayakta durması gerekiyor. Biz o koşullarda 15 gün hücrede kaldık. Ben Necati'yle aynı hücrede kaldım. Zor koşullar insanları müthiş bir dayanışma içerisine sokuyor. Müthiş bir kardeşleşme ve paylaşım oluyor.

Diğer arkadaşların durumu benim kadar kötü değildi. Ben hem koğuş temsilcisiydim, hem de cezaevi genel temsilcisiydim. Bundan dolayı benim şahsımda bütün cezaevini, tüm devrimcileri dövmüş olduklar. Birlikmiş öfkelerini adeta benden çıkardılar. Necati'nin bana pansuman yaptığını, baktığımı hatırlarım, sırt sırta verip gece uyuduğumuzu bilirim. Hücrede bize çok kötü ve az miktarda yemek veriyorlar, yetmiyor ve genelde açız. Ben yaşça onlardan biraz daha büyüktüm. Kentte doğmuş, üniversiteyi bitirmiş birisi olarak burjuva kültür almışım, yeme - içme işlerinde iyiyim. Bir gün akşam karavanasında helva gelmişti. Beklenmedik bir şeydi. Sabahtan da biraz zeytin artmıştı. Ayrıca limonumuz da vardı. yetmiyor açız. Ben helvaları yemeyin, normal yemeğinizi yi-yin, geç saatlerde helvaları takviye yaparız dedim. Gece helvaların üzerine limon sıkıp ezdim, herkese de üçer- dörder zeytin düşecek şekilde pay ettim. Kalan ekmekleri de bölüştük. Menüümüz Necati'nin çok hoşuna gitmişti. "Yahu sen böyle şeyleri nereden biliyorsun, ne kadar iyi bir şey yaptın. Bu saatte çok iyi geldi" dedi. Hücrede kötü şekilde bitlendik. İç çamaşırlarımızın dikiş yerlerinin üzerinde mum ateşi gezdirerek bit yavaşlarını çatır çatır öldürüyorduk.

15 günün sonrasında ayrı ayrı koğuşlara dağıtıldık. Ondan sonra da birbirimizi görme şansımız fazla olmadı. Bir kaç defa mahkemeler sırasında ve ring arabalarında karşılaştık. Askeri mahkeme idam cezası verince de özel hücrelere alındılar. Yukarıda anlattığım, bizim kaldığımız o hücreleri biraz temizleyip ışıklandırdıktan sonra idamlıklara verdiler. Çok kötü koşullarda kalyorlardı. Yanılmıyorsam 2' şerli kalyorlardı. Onlar yeni bölümdeki hücrelerdeydi. Biz ise eski bölümde kalyorduk bu nedenle onlarla irtibat kurma imkanımız olmuyordu.

Bu arada başka cezaevlerinde idam cezaları infaz edilmeye başlanmıştı. Biz de tüm siyasetler bir-

likte eğer Buca'da da idamlar gerçekleşirse sessiz kalmayacağız diye karar aldık. İdamla giden arkadaşlarımızı güçlü şekilde uğurlamak, son yolculuklarında onları yalnız bırakmamak istedik. Tüm koğuşlarla irtibat sağlandı. İdamlar Milli Güvenlik Konseyi (askeri cunta) tarafından onandıktan sonra TRT televizyonu haber yapıyordu, şu şu kişilerin infazları gerçekleşecek diye. İzmir'de de idam cezası alanlar arasında infazı yakın olanlar onlardı. Onların kaldığı hücrelerin bitişiğinde kadın koğuşu vardı. Onlarla da irtibat kurduk.

Kadın koğuşundaki tutsaklar, eğer Seyitlerin infaz için alındıklarını duyarlarsa slogan atmaya başlayacaklar ve infazı tüm cezaevine duyuracaklardı. Ancak her ihtimale karşın yine de gece saat 24.00'te eylemi otomatikman başlatma kararı almıştık. İnfaz akşamı gardiyanların akşam sayımına gelişlerinden bir olağanüstülük olduğunu fark ettik. Çünkü daha fazla asker ve gardiyan gelmişlerdi. Yemekler çok hızlı dağıtıldı, karavana boşları çok çabuk toplandı. Onlar da infaz sırasında bizim eylem yapacağımızı tahmin ediyorlardı. Hemen hazırlıklarımızı başlattık. Nitekim akşam haberlerinde de infazın onaylandığını öğrendik.

O yıl Mart ayı çok soğuk geçmişti. Koğuşumuzun pencerelerini söktük. Paltolarımızı giydik, kuşaklarımızı bağladık. Hatta olası bir saldırı sırasında alacağımız darbeleri hafifletmek için içimize birkaç tane içlik giydik. Pencerelelere tımandık ve kadın koğuşundan ses beklemeye başladık. Koğuşları birbirinden ayıran kalın duvarlar olduğu için kadınların seslerini duymadık. Biz de saat tam 24.00'te slogan atmaya başladık. Bizi duyan diğer koğuşlar da başladı atmaya. Sabaha kadar sloganlarımızı bir saniye durmamacasına haykırdık. Faşistler dışında bütün cezaevindeki tüm mahkumlar eyleme katıldı.

Günler sonra sayımda bir asker yanımıza geldi. "Ben infaz anında oradaydım" dedi. Devrimci olduğumu tahmin ediyordum. Ben de gördüklerini bana yaz dedim. Birkaç gün sonra küçük bir kağıda, neler gördüğünü yazıp getirdi. Ben o kağıdı epey bir süre saklamıştım. Bu not, onlarım son anı aktaran askerin tanıklığında tarihsel bir belge idi.

İlerleyen dönemde aramalarda birçok şeyle birlikte o notu da kapıttım. Koruyamadım. Bu, o döneme dair çok üzüldüğüm, hayıflandığım iki olaydan biridir. Diğeri ise Gültepe Tariş olaylarından birlikte yargılandığım ve en son idam edilen kişi olan arkadaşım Hıdır Aslan'ın mektubudur. 1984 yılında PKK'nin Şırnak ve Eruh baskınından hemen sonra askeri cunta da misilleme amacıyla TBMM sırada bekleyen ilk iki idamı gerçekleştirdi. Bunlar Hıdır Aslan ve İlyas Has'ı. Hıdır iyi anlaşmışım, özel paylaşımlarında olduğu bir yoldaşım. Onunla da mektuplaşıyorduk. İnfazdan önce son yazdığı mektup bana yazdığı mektupmuş. İnfazdan 1 ya da 1,5 ay sonra cezaevi idaresi o mektubu bana vermişti. Mektubun bazı yerleri de karalanmış vaziyetteydi. Onu da bir süre sonra dışarı çıkarmadan kaybettim.

Kalmakta olduğum Çanakkale cezaevinden sonra Antep'e sürgün edildim. Sürgünler esnasında eşyalarımızla birlikte o mektubu da kaybettim. Dolayısıyla Seyitlerin infazını anlatan o notla, Hi-

dir'in mektubunu saklayamamış olmanın üzüntüsünü ve hüznünü hep yaşıyorum. Seyitlerin o son anlarını anlatan nottan hatırladıklarım şöyle: Bir kere infaza giderken çok kararlı ve cesur durmuşlar. Ölüme gittiklerini bildikleri halde, bunu metanetle ve cesaretle karşılamışlar. Çok fazla sayıda asker giriyor hücrelerine. İçlerinden biri Seyit'e sesleniyor. İbrahim ya da Necati. "Seyit Seyit infaz vakti, kalk geldiler" diyor. Sırayla alınıyorlar hücrelerinden.

Sanırım ilk Seyit'i alıyorlar. Hemen slogan atmaya başlıyor. Hemen ağzını kapatıyorlar, bağırmasın diye. O da direnmiyor, tartaklayarak bahçeye götürüyorlar. Son isteklerini ve mektuplarını yazmışlar. Mektupların ailelerine verilip-verilmediğini bilmiyorum. Bahçeye çıktıklarında savcı, askerler, avukatları ve diğer yetkililer onları bekliyor. Seyit sehpaya giderken, bizim seslerimizi duyuyor. Bütün cezaevi ayağa kalkmış, tencereler-tavalara, kapılar vuruluyor. Sloganlar atılıyor, marşlar söyleniyor. Herkes öfkelerini koparmış vaziyette. Seyit: "Bizi susturmaya çalışıyorsunuz ama bu halkı nasıl susturacaksınız?" diye bir cümle sarf ediyor. Bunu çok net hatırlıyorum. Sonra infaz gerçekleşiyor. Biz sabaha kadar protestolarımız sürdürdük. Sonradan o askerden, bizi duyduklarını, en azından bizim seslerimizi duyarak son yolculuklarına gittiklerini öğrenince sevindik. Görevimizi yaptık, onları yalnız bırakmadık, dayanışma içinde olduk. Bu da bir nebze olsun içimizi rahatlatmış, üzüntümüzü azalttı.

İnfaz gecesi sabaha karşı öfkemiz daha da artmıştı. Sabah saldırı bekledik. 3 günlük açlık grevine başladık. Karavana almadık. Uzun süre sayıma gelmediler. Ögle saatlerinde geldiler sayıma. Çok tedirgindiler. Çok azı pişkince davranış içindeydi gardiyanların. Kafaları öne eğik vaziyetteydiler. Saygı göstermek zorunda hissetmişlerdi kendilerini. Alel acele sayıp kaçtılar. Sonradan askerden öğrendiğime göre aslında bizden daha büyük bir protesto beklemişler. Cezaevini yakabileceğimizi filan düşünmüşler. Onun için Seyitlerin sesini susturmaya çalışmışlar. Cezaevinin dışında da çok büyük önlemler almışlar. Askerler silahlarını doldurmuş vaziyette beklemişler sabaha kadar. Askerde büyük bir telaş ve tedirginlik hali varmış, bilmiyorum belki de içeri girip hepimizi taramayı bile düşünmüş olabilirler. Seyitlerin sözünü 30 sene geçmiş olmasına rağmen hiçbir zaman unutmamak! Sonra avukatlarla da görüştüm. Onlarda kendilerini çok kötü hissetmişler. Çok zorlanmışlar.

Bugünden o günlere bakarak ne düşünüyorsunuz? Boşuna ölmediler diyebiliriz musunuz?

12 Eylül döneminde 55 civarında insan idam edildi. Bunların çoğu yoldaşım. 12 Eylül olağan üstü bir rejimdi. Silindir gibi geçti halkın üzerinden. Çok vahşi bir rejimdi. 171 kişi 12 Eylül ve sonrasında işkencede yaşamını yitirdi. 30 binden fazla insan uzun süre cezaevinde kaldı. 30-40 bin kişi yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. 630 bin kişi gözaltına alındı. O zaman gözaltı süresi 90 gündü. Şimdi 24 saat. O zaman insanlar neden gözaltına alındığını bilmezlerdi. Kimseyle görüşmesine izin verilmezdi. Avukatlar girermiyor, doktora götürmüyorlar. Böylesine ağır bir dönemdi. Bunlarla da beraber sürdürülen direniş, bunun daha fazla boyutlara ulaşmasını engelledi.

Şu an sol hareketin haline bir bütünlük içinde baktığımda, Türkiye'nin demokratikleşmesi, insan haklarına saygılı, daha özgür, sömürsüz, baskısız bir ülke olması için üzerimize düşen görevi yeterince yapamadığımızı düşünüyorum. 12 Eylül anayasası hala duruyor. Hala pek çok olumsuzlukla, anti demokratik uygulamayla mücadele ediyoruz. Ancak bir mağduriyet edebiyatını da doğru bulmuyorum. Dünyanın pek çok ülkesinde halklar darbeciler ile hesaplaştılar. Arjantin de örneğin, darbe lideri general Videla cezaevine yaşamını yitirdi. Ama biz hala beceremedik. 12 Eylül darbecileri hakkında dava açılması AKP'nin bir şovuydu. Elbette devrimciler bu davaya müdahil olmakla doğru yaptılar. Davaya katıldılar. Ancak bütün bunlara rağmen dava iyi bir noktaya getirilemedi. Sol, devrimci, özgürlükçü muhalefet olarak çok daha iyi adımlar atmış olabilirdik.

Buradan baktığımda, onlar boşuna idam edildi demiyorum. Onların anısına sahip çıkmak, görevlerimizi daha iyi yapmaktır. Her kuşaktan, her yaştan, her siyasetten, her görüşten bütün devrimciler eleştirimiz muhatabıdır. Bu sorumluluk hepimizin. Bu kötü gi-dişatı durdurmak, Türkiye'yi özgürleştirmek ve demokratikleştirmek, 12 Eylül darbe anayasasını değiştirmek, Kürt sorunu barışçıl yonden çözmek, halkların kardeşliğini ve eşitliğini tesis etmek, işçi sınıfının mücadelesini yükseltmek vb bir sürü görevimiz var.

Tüm bunları sağlamak için iktidarın eleğiştirmesi gerekmez mi?

Elbette ama şimdi bu yönde bir siyasal bir tartışmaya girmek istemiyorum, burada bitirmek istiyorum.

Teşekkür ediyoruz.

Toprağa Verilen Dönemden Yeni Dönemin 'Karşılaşmalar'ına

Bir şeylerin bittiği yerde yeni şeylerin başladığına hepimiz tanık olmuşuzdur. Belki de her şeyin başladığı yer, acı bir bitiştir... Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu'nun yazıp, sahneye taşıdıkları "Karşılaşmalar" adlı oyun Şişli Kent Kültür Merkezi'nde seyircileriyle buluştu.

Doktor Mehmet, Cumhuriyet zengini, büyük iş adamı olan Rauf Yıldırım'ın oğlu. Ünlü iş adamının ölümünden sonra şirketlerin bazı hisseleri babasının da vasiyetiyle Mehmet'e kalır. Cenaze töreninde Rauf Bey'in tabutu getirilirken Onuncu Yıl Marşı'nın çalması, onun gerçekten Cumhuriyet zengini oluşunun bir ironisidir.

Mehmet, artık kendisinin olan Atılım İnşaat'ın başına geçmekte kararsızdır. Babasının en yakın arkadaşı ve aynı zamanda ortağına; bir köye yerleşip organik beslenmek istediğini ve bu hisseler arasında kaybolmak istemediğini anlatır. Oysa adam eskiden de olduğu gibi şirketin geleceğini düşünür Mehmet'i bu kararından vazgeçirmeye çalışır.

Cenazeden sonra Doktor Mehmet ve babasının ortağı birlikte devam ederler. Ve Mehmet yıllardır ü-

vey babası bildiği Rauf Bey'in öz babası olduğu mektubunu alır. Her şeyi sorgulamaya başlar. Kendisi dışında iki kardeşi daha olduğunu öğrenir. Sümeyra ve Salih...

Biz de bunları öğrenirken, sahnede sinevizyon ile iki diğer kardeşin hayatı belirir. Birbirinin tam tersidir hayatları... Salih, solcu olduğu için paradan uzakta kalmıştır. Sümeyra ise Ümraniye'de yaşayıp, bugün de gördüğümüz cemaat ile servetine servet katmıştır. Küçük bir bakkal-ken, marketler zincirine sahip olmuştur.

Kardeşlerin arasında ki fark bu kadar keskin veriliyorken, Salih'in 'yorgun demokrat' olarak hayatına devam etmesi, Sümeyra'nın ise hala daha çok para ka-

zandırmak istemesi sanki eşitliği bozmuştur. Salih çalıştığı inşaatı yine eski Salih miş gibi dursa da aslında sadece gençliğindeki eylemleri anlatan, onunla övünen, bugün ise tek kaygısı eve para götürüp hasta eşini tedavi ettiren bir insan haline gelmiştir. Biz bunları zaten dizelerde ve sinemalarda görüyoruz. Liberallerin ve kapitalistlerin "solculara" bakışı ve halka yansıtışı hep böyle olmuştur. Ya eski solcu şimdi çok zengindir, ya da "o işleri" bırakmıştır. Oysa daha yeni yaşadığımız bir ayaklanmada gencinden yaşlısına insanlar yok muydu? Hala ilk günkü inancıyla, mücadelesinden vazgeçmeyen insanlar var. Nedendir bu yılgnlık?

Sümeyra, kızlarından birini tam da istediği gibi zengin bir işadamı ile evlendirmiştir. Diğer kız ise onlardan farklıdır. Devrimci Müslüman bir tutum içerisindedir. Ve bu yüzden Salih ile yakınlaşır.

Doktor Mehmet iki kardeşini de bulur ve bir buluşma gerçekleştirir. Kardeşler annelerinin bir, babalarının ayrı olduğunu bilip görüşmek isterler. Fakat Sümeyra İslami değerlerle yetişen bir kadın olduğu için, Mehmet'e piç gözüyle bakıp, görüşmek istemez. Sonrasında Doktor Mehmet'in başında olduğu Atılım İnşaat'ın, küçük kızını satmak istediği diğer bir şirketle anlaşma içerisinde olduğunu duyar. Burada tıpkı bir burjuva gibi geri adım atıp Doktor Mehmet ile el sıkışır.

Üç kardeşin "Karşılaşmalar"ı üzerinden yazılan bu oyun biraz da popüler kültürün o geniş kucağına düşmüş gibi. Nasıl yakarıyorsak dizilerin, sinemaların hep aynı hikayelerle dönmelerinden, bu yakarışın içine aman diyeyim tiyatro da girmesin. Zengin-fakir ikili ilişkiler, Kürt-Laz olup sevip de kavuşamayanlar, bitmek bilmeyen Osmanlı severler, sözüm ona eski solculardan yeni solculara öğütler vs... Bunlar tam da

düzenin yaratmak istediği insana giden yollar.

Örneğin oyunda hasta karısı olan, Salih destek para almamadaki kararlılığını burjuva kardeşi Sümeyra için gösteriyorken, ondan hiçbir yardım kabul etmiyorken, neden Doktor Mehmet'in yardımını kabul ediyor? İki kardeş kalın bir çizgiyle birbirinden ayrılıyorsa, biri aynı şekilde ilerliyorsa diğeri de eskiden olduğu yerde olmalıydı.

Oyunda ara ara yer alan danslar, podyumda ki duruşlar muhteşemdi. Tam da gerçekte olduğu gibi... Bir yandan imamın kaykayına bakıp gülüyorsunuz, bir yandan düşünüyorsunuz tüm bu duruşları. Oyuncular oynadıkları karakterlerin içinde kaybolmuş adeta. Güzel ve devamlılığı olan oyunculukları ile sıkılmadan izleyebildim diyebilirim. Emekleri için her birine ayrı ayrı teşekkür ederim. Oyun sahnelenmeye devam etmektedir.

Oyuncular: Aysel Yıldırım, Banu Açıkdeniz, Barış Sezgin, Başak Doğan, Burak Akyunak, Cüneyt Yalaz, Duygu Dalyanoğlu, Fırat Kuyurtar, Gökhan Gökçen, Gülcan Küçük, Hekim Kılıç, İlker Yasın Keskin, Nihal Albayrak, Ömer Ongun, Özgür Çiçek, Özgür Eren, Piri Kaymakçıoğlu, Zeynep Okan

Mart İsyanı Ayaklanmadır Devrimdir!

Antakya'da EKA'nın "Mart İsyanı Ayaklanmadır Devrimdir" şairiyle internet üzerinden yaptığı çağrı üzerine Ayışığı Sanat Merkezi'nde bir araya gelen emekçiler 8 Mart ve 13 Mart anmasını gerçekleştirdi.

15 Mart Cumartesi günü 13.00 sularında, gençlerin de yoğun katılımıyla başlayan anma saat 16.00'ya kadar sürdü.

Program, her iki tarihi de ele alan a-

çılış konuşmasıyla başladı. Sinevizyon gösterimiyle devam etti. Hemen ardından EKA'lı bir kadın 8 Mart'ın tarihiyle ilgili kısa bir konuşma yaptı. Bir diğer emekçi ise hazırladığı "Gezi'de Kadın" konulu yazısını bizimle paylaştı. Etkinliğin 8 Mart ile ilgili olan kısmını üstlenen Emekçi Kadınlar 13 Mart'ı ve İbrahim Et-hem Coşkun, Necati Vardar ve Seyit Konuk adlı üç komünist işçiyi anlatma i-

şini erkek yoldaşlara bıraktı. 13 Mart'ta idam edilen üç işçinin kısaca hayatları ve mücadeleye katılışları anlatıldı ve son mektupları okundu.

EKA'nın hazırladığı bir şiir biraz da tiyatral bir biçimde izleyiciye sunuldu. Her programda olduğu gibi bu program da müzik dinletisiyle devam etti.

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

Bursa Cezaevinden Mektuplar Yaşamaya Dair

Haydarpaşa Garında
1941 baharında
Saat on beş

Devinim Tiyatro Atölyesi olarak geçen yıl Nazım'ın 50. yılında, onu şiirleriyle anmak istemiş ve Memleketimden İnsan Manzaraları'nı çalışmaya başlamıştık. Her ne kadar oyunu Gezi Ayaklanması dolayısıyla tam haliyle sergileyemsek de Nazım'ın hayal dünyasındaki zenginliğini çalışmalar esnasında daha yakından tanıma fırsatı bulmuştu: Perdeleri indirip bir kitap okuduğu için içerilere gönderilenler, merdivenlerden inen-kundurasız ve gömleksiz- açlıktan başka bir şey hatırlamayan çocuk Kemal, Adviye Hanım, Galip Usta ve daha nice-leri...

Biz Mayıs-Haziran sürecinde oyuna hazırlanırken Genco Erkal'ın da bir oyun hazırlığında olduğunu öğrenmiştik. Daha o zamandan merak etmiştik çıkacak ürünü.

Önce insanı seveceksin...

Çiçeği, böceği, yağmuru, bulutu, ama en önce insanı...

Nazım Hikmet kadar yaşamı derinden tasvir eden başka bir şair daha yoktur sanırım. Yaşama dair, yaşamaya dair her şeyi dört duvar arasında geçen yıllara rağmen hissedebilmek zor şey-

dir... Ama usta, iliklerine kadar hissetmiş ve hissettirmiş. Öylesine derin bir ustayı anlatmak yalnız onun kendi şiirleriyle mümkün olsa gerek. Onun insan sevgisini, sevdasını, hasretini en güzel şiirleri anlatır çünkü. Dostlar Tiyatrosu, Genco Erkal'ın uyarlamasıyla Nazım Hikmet'i şiirleriyle taşıdığı sahneye. Hem de müzikli gösteri olarak. Oyunda, Nazım'ın şiirlerinin sahnede can bulduğunu söylemek hiç de abartı sayılmazdı aslında. Çünkü her bir şiir yaşamaya dair, bize dair çok şey anlatıyordu. Şiirlerinin en güzelini Bursa Cezaevi'nden yazmıştı usta. Oyun, Nazım Hikmet'in cezaevinden yansıyan umutlarını, kaygılarını, aşkını, hasretini, düşlerini anlatıyordu. Sevdiğine yazdığı şiir tadındaki mektuplarını ve Piraye'nin mektupları okurkenki ruh halini...

Genco Erkal, Nazım Hikmet'i, şiir tadında sunarken, sahneyi paylaştığı Tülay Günel ise bestelenmiş şiirlerini okudu. Her ikisi de şiirleri, seyircilere öylesine hissettirdi ki Nazım'ın dünyasına dalıp gittik bir buçuk saat boyunca.

Nazım Hikmet'i özleyenler Yaşamaya Dair'de büyük bir hasret gidereceklerdir. Oyun 9 aydır birçok yerde gösterime çıktı ve hala da sahnelenmeye devam ediyor. İzlemediyseniz, programlarınız arasına eklemeyi unutmayın.

Ali İsmail Korkmaz

Ben Her 19 Unumdayım...

Korkmaz

ÖLÜMSÜZDÜR

Ali İsmail Korkmaz
Kitaplığı Kuruluyor!

İzmir Güzeltepe Mahallesi'nde Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi - Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı Açılıyor

- EMEĞE EZGİ
- AYIŞIĞI MÜZİK ATÖLYESİ
- TİYATRO GÖSTERİMİ
- ŞİİR DİNLETİSİ
- SİNEVİZYON GÖSTERİMİ
- ALİ İSMAİL KORKMAZ KİTAPLIĞI AÇILIŞI

Tarih : 6 Nisan Pazar - 15.00
Yer : Şirintepe Mahallesi
8156 Sokak No.37
Güzeltepe-Çiğli / İzmir

Umudumuz Kavgada
Kavgamız Sanatımızla

GÜZELTEPE AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ ALİ İSMAİL KORKMAZ KİTAPLIĞI KURULUYOR!

"Sende vereceğin kitaplarla bu çizgiyi büyüt : Yeni Ali İsmail Korkmazlar yaratmak için..."

AÇILIŞ ETKİNLİĞİ
6 NİSAN PAZAR
15.00

VER:
Şirintepe İth. 8156 Sk
No:37 Güzeltepe
Çiğli/İzmir

İletişim :
0(553) 514 83 85
0(535) 924 45 55

Kitap Bırakabileceğiniz Adres:
848. Sokak No. 72 Kat.2
D. 205 Beyler İshani
2. Bayler- Kemeralı /Konak -İzmir
(Ayışığı Sanat Merkezi)

Facebook: Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi
#AliİsmailKorkmazKitaplığıKuruluyor!

Sıra Arkadaşımız Ali İçin... Ali: Düşlerinde Özgür Dünya

Ekranda dolaşan harfler...

Annenin sesi...

Ali İsmail'in avucunu umuda

ve sevgiyi açtığı heykeli...

Ve o karalık sokak...

Nasıl kayabildiniz yavruma...

Benim adım Ali...

Eskişehir'de karakola gittim.

Kalbim durdu.

Adım silinmişti.

19 yaşındayım.Kolektif Sinema'nın Ali İsmail Korkmaz için hazırladığı belgesel filmin galası 4. Uluslararası Gençlik Filmleri Festivali kapsamında Beşiktaş Kültür Merkezi'nde yapıldı. Ücretsiz, sponsorsuz ve reklamsız yola çıkan gençler, bu yılın festival temasını "direniş" olarak belirlediklerini söyledi.

Yoğun bir katılımın olduğu gösterim, sloganlar ve konuşmalarla başladı. Birçok davetlinin de konuşma yaptığı gösterimde, Berkin Elvan da unutulmadı. Sahnenin bir köşesinde salonu dolduran insanların selamı. Kolektif Sinema ekibi yaptıkları belge-

seli Berkin Elvan'a adadılar.

Emel Annenin selamlarını getiren Dönmez Korkmaz, Ali İsmail'in bizlere bıraktığı sözün arkasında olduklarını, "düşlerimizdeki özgür dünyayı kurana kadar mücadeleye devam" edeceklerini söyledi.

Konuşmacılara hediyeleri ayakkabı kutusu içinde verildi. Hırsızlara gönderme yaparak, "bizim tek servetimiz Haziran günlerinden miras aldığımız gaz maskelerimizdir" dediler.

Belgesel çalışması Eskişehir Haziran günlerinden başlayarak yaşanan gelişmeleri bizlere aktardı. Ali İsmail'in arkadaşları, avukatlar ve ailesi ile yapılan röportajlardan oluşan belgesel, gazeteci İsmail Saymaz'ın dava ile ilgili değerlendirmeleri ile devam etti. Özellikle ailesi ile yapılan röportajlar ve Emel annenin sözleri duygularını göz yaşa ile buluşmasını beraberinde getirdi.

Gezi'nin yaratıcılığı, Gezi'nin sanatçıları üretmeye devam ediyor.

İstanbul Kazlıçeşme'de Newroz Coşkusu

Bu yılki Newroz kutlamaları, Halkların Demokratik Partisi'nin "Öz Yönetimle Özgür Kimliğe, Kentimizi De Kendimizi De Biz Yöneteceğiz" sloganıyla Kazlıçeşme Meydanında gerçekleştirildi.

Kürt halkı onlarca araçla İstanbul'un dört bir köşesinden Newroz alanına akın etti. Miting alanına halk, 4 ayrı noktada kurulan arama noktalarından geçerek girdi.

Mitinge, Rojava heyeti, HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayları Pınar Aydınlar ve Sırrı Süreyya Önder, HDP-HDK Yürütme Kurulu üyeleri, BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, DİSK Yönetim Kurulu üyeleri katıldı.

Mücadele Birliği Platformu da "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek" yazılı Kürtçe Türkçe pankartla Newroz alanında yerini aldı.

Newroz programı ilk devrim mücadelesinde ölenler için saygı duruşu ile başladı. HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Şamil Altan ile başlayan miting konuşmalarında Abdullah Öcalan'ın mesajı Kürtçe ve Türkçe okundu, ardından balonlar uçuruldu.

HDP İstanbul Belediyesi Eş Başkan Adayı Pınar Aydınlar sahneyi alarak, Mazlum Doğan, İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Zekiye Alkan, Zeynep Kınacı, Meral Yakar, Sabahat Karataş, Kutsiye Bozoklar'ı anarak konuşmasına başladı, "İki tarih var. Bir yanda ayakkabı kutularını dolduran-

ların tarihi, diğer yanda işçilerin emekçilerin, sömürü düzenine karşı, barikat başlarında 'Kazanacağız' diyerek yiğitçe dövüşenlerin tarihi" dedi.

HDP İstanbul Milletvekili ve Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayı Sırrı Süreyya Önder; "Başbakan 2 km ötede denizi doldurmuş. Bir yerde hafriyat varsa başka bir yerde de kasaları dolduruyorlardır. Biz cezaevlerini doldurduk kasalarımızı değil. Biz evlatlarımızın yanında durduk zalimlerin yanında değil" dedi.

Sırrı Süreyya'dan sonra kürsüye Rojava'dan gelen ve aralarında kanton bakanlarının da olduğu heyet geldi. Cizire Kantonu Başbakanı Ekrem DHaso Kürtçe konuşmasında, Rojava devriminin tüm Ortadoğu halklarının devrimi olduğunu söyledi ve dayanışma çağrısı yaptı.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş söz aldı ve Sırrı Süreyya Önder'in Gezi direnişindeki rolüne dikkat çekti, "Sizler bugüne kadar tekçilik, ırkçılık, cinsiyetçilik dışında, kapitalist rejim, emek sömürüsü dışında, doğayı katleden zihniyetler dışında bir parti yaratmış. Gerçek bir halk partisi yaratmış" dedi.

Gezi'den Lice'ye ve Berkin Elvan'dan Uğur Kaymaz'a Ceylan Önkol'a kadar acıların ortak olduğunu kaydeden Demirtaş, "Acılarımız bir ise mutluluklarımız da bir olacak" dedi.

Newroz Kutlamaları Erol Berxwedan, İlkay Akkaya ve Grup Vardiya'nın konseriyle sona erdi.

Kutlamaların dağılmasına yakın 200 kişilik genç bir kitle sahilde 3 TOMA ve çevik kuvvet ekibinin yolu kapatmış olmasına tepki gösterdi, polise taş atmaya başladı. Saat 17.45'e geldiğinde polis, TOMA'dan ilaahlı tazyikli su ile saldırmaya başladı, gençler karşılık vermeye devam etti. Saatler 18.00'i geçerken Newroz etkinliği sona erdi.

Çevik kuvvet ekibinin alana girmesi ve polis amirlerinin dağılan kitleye "çabuk burayı boşaltın" diye bağırması dikkat çekti.

Bu yılki Newroz böyle sona erdi.

İZMİR'DE NEWROZ COŞKUSU

Halkların Demokratik Partisi (HDP)'nin organizasyonunda Newroz kutlaması 22 Mart günü yapıldı.

Newroz için bir araya gelenler önce Şirinyer Tansaş önünde saat:10.30'da toplanmaya başladılar. Ardından kortej oluşturup Hipodrom meydanına doğru yürüyüş geçtiler. En önde HDP'lilerin olduğu yürüyüş kortejine çeşitli sendikalar, siyasi partiler ve devrimci kurumlar da katıldılar. Yürüyüş güzergahı boyunca ve alana girerken yoğun polisiye önlemleri dikkat çekti. Çok sayıda polis ve Toma'lar ve akrep araçlarıyla devlet kendi güvenlik önlemlerini aldı. Alanı dolduran binlerce insan Newroz kutlaması için oldukça coşkuluydu. Sahnede Öcalan'ın posterleri, Paris'te katledilen üç devrimci kadının resimleri ve Mazlum Doğan ile birlikte Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya ve Mahir Çayan'ın resimleri vardı.

Newroz kutlamasına Kürt halkı Gerilla Marşı ile birlikte başladı. Ardından HDP İl başkanı, ESP genel başkanı, Büyükşehir Belediye Eş Başkanı Pınar Türk ve Milletvekillerinden Sebahat Tuncel ile Selahattin Demirtaş konuşmalar yaptılar. Konuşmaların ardından çeşitli müzik gruplarının coşkulu dinletileriyle Newroz son buldu.

Newroz alanına gelirken Nato köprüsü civarında sivil bir aracın dört kişiye vurması ile sonuçlanan bir saldırı gerçekleşti. Yaralanan üç kişi hastaneye kaldırılırken, sağlık durumlarının iyi olduğu bildirildi.

Yine alana yakın bir binanın üst katından görüntü alan polisler Kürt gençlerinin taşı saldırısı gerçekleşti. Binadan kaçarak kurtulmaya çalışan polisler tepkiler dinmek bilmedi. Uzun uğraşlar sonucunda polislerin olduğu bölgeye doğru hareketlenen gençleri yatıştırmak ve alana dönmeleri konusunda ikna edildi.

Mücadele Birliği- İZMİR

Amed'de Newroz

Günlerdir beklenen Amed Newroz hazırlıklarının son gecesinde alanda yüzlerce genç sabahın ilk ışıklarına kadar davul eşliğinde halaylar çektik, özlendiklerini sloganlaştırdı

Gece boyu aralıklarla yağın yağmur ve rüzgarlı hava coşkuyu engelleyemedi. Güneşin doğumuyla birlikte gruplar halinde alana sloganlarla girişler başladı.

Biz de "Roja Azadiye Piroz Be" yazılı pankartımızı alana giriş yollarından birine astık. Yol boyu sarı kırmızı yeşil renklerle boyalı sokaklardan geçerek BDP Gençlik Meclisi'nin alana yapacağı yürüyüş katılmak için toplanma yerine doğru geçiyoruz.

Newroz alanına yürünen uzun yol boyunca çocuklar, yaşlılar, kadınlar, gençler... Kimileri gruplar halinde adımlayarak, kimileri kendi araçlarına ya da yolda kendilerini alan araçlara binerek oluşan bu insan selinde alana doğru akıyordu. Belediye otobüsleri de ücretsiz olarak halkı alana taşıyordu. Bu yürüyüşte ayrıca kapalı kepenkler eşlik ediyordu. Okulların çoğunda sınıflar bomboş kalmıştı. Öğrenciler bugün Newroz alanında, özgürlüklerini simgeleyen bu bayram yerinde olmayı tercih etmişlerdi.

Bu yıl "Serokatıya Azad, Kurdistana Azad" şiarıyla düzenlenen Newroz alanına vardığımızda yüzbinlerce Kürdistanlının çoktan alanı doldurduğunu gördük. Kısa bir süre sonra bu sayı milyonu aştı, gelenler alana sığmadı. Alandaki kitlenin içinde dolaştığımızda hemen hemen herkesin yüzünde gururluca duran zafer havası ilk dikkatimizi çeken şeydi. Zılgıtlar, sloganlar, halaylar alanda hiç eksilmedi gün boyunca.

Programın başlamasıyla birlikte Hazırlık Komitesi adına Zübeyir Aydar bir konuşma yaptı. Sonrasında yapılan müzik dinletilerinin ardından, Mardin Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı aday Ahmet Türk ve yeni dönemde Urfa Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı aday olan Amed eski belediye başkanı Osman Baydemir birer konuşma yaptılar. Günün sürprizlerinden biri KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık'ın görüntülü mesajının verilmesiydi. Bu mesaj alandakiler tarafından alkışlarla, ışıklarla karşılandı. Ayrıca Amed Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı adayları Gülten Kışanak ve Fırat Anlı da birer kısa konuşma yaptılar.

Günün en çok merak edilen ve konuşulan konusu ise Abdullah Öcalan'dan gelecek mektuptu. Öcalan'ın mektubu BDP Milletvekili Pervin Buldan ve HDP Milletvekili Sırrı Süreyya Önder tara-

findan okundu. Mektuba başlanmadan önce kitleye birkaç kez önemi vurgulandı ve suskunlukla dinlenilmesi için ricada bulunuldu. Mektup okunmaya başlanmadan önce Çerxa Şoreşe marşı okundu. Bu marşla kitlenin tüm dikkati sahneye çekilmiş oldu. Mektubu Pervin Buldan Kürtçe, Sırrı Süreyya Önder ise Türkçe olarak okudu. Kürt halk önderi Abdullah Öcalan, barış sürecinin son durumuna, bu süreci engellemeye yönelik yapılan komplolara ve bu konudaki kararlılığa değindiği mektubunda, "Şu ana kadar yürütülen bir diyalog süreciydi ve önemliydi. Bu süreçte iki taraf da birbirlerinin iyi niyetini, gerçekçiliğini, yeterliliğini test etmiştir. Gelinek noktada müzakere sistematığı için yasal bir çerçeve kaçınılmaz olmuştur." dedi. Mektup; "Bütün insanların, halkların, kültürlerin ve emeğin kendisini özgür hissedeceği bir özgür ve tam demokratik ülkeye olan inancım ve en devrimci duygularıyla hepimizi selamlıyorum. Kendini çağına ve insanlığa karşı sorumlu sayan herkesi büyük barışımızın yapı taşı olmaya çağırıyorum." sözleriyle sona erdi. Okunan mektup dakikalarca slogan ve alkışla cevaplandı.

Mektubun okunmasından sonra alandaki Newroz ateşi tutuşturuldu. Ateşin çevresinde bulunanlardan bazılarının üstlerindeki ceketleri çıkartıp ateşe atmaya başlaması sevinç çığlıklarıyla karşılandı. Ateşin yakılmasından sonra; Bolivya, G. Afrika gibi dünyanın çeşitli ülkelerinden davetli olarak gelen temsilciler birer konuşma yaptılar. En son sahneye sanatçılar çıkmaya başladı. Sahnede kitleyle birlikte söylenen ezgilerle Newroz başladığı gibi coşku ve gün boyu güneşin, kalabalığın yarattığı güzel bir yorgunlukla sona erdi.

Mücadele Birliği/Amed

Boğaziçi'nde Newroz

Boğaziçi Üniversitesi'nde yurtsever öğrenciler, Newroz'u 19 Mart günü çeşitli etkinliklerle kutladılar.

Gençlik Newroz'u/Ciwan Newroz diye adlandırdıkları 2014 Newroz'una öğrenciler öğle saatlerinden itibaren panel ve söyleşilerle Güney Kampüsü'nde başladılar. Saat 19.00'a geldiğinde meşaleli bir

yürüyüşle kampüsten çıkan öğrenciler Kuzey Kampüsüne ve stadyuma geldiler ve etkinliğe burada konserle devam ettiler.

Yüzlerce öğrenci, Newroz ateşinin etrafında halaylar çektik. Pınar Aydınlar ve Emeğe Ezgi'nin de katıldığı konserler boyunca gençler alkışlarla, zafer işaretleri ve halaylarla Newroz'u kutladılar.

Newroz Ateşi Ankara'da Yandı

Amed'den sonra bugün Ankara'da da Newroz ateşi yakıldı. Sabah saatlerinden itibaren Toros sokakta toplanmaya başlayan Kürt halkı "Biji Serok Apo" sloganlarıyla miting yapılacağı Kolej Meydanına doğru yürüyüşe geçti.

"Deniz İsyân Devrim" pankartıyla Mücadele Birliği de kortejini oluşturdu. "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Kürdistan Goristan Jibo Faşistan", "Devrimle Erişim Engellenemez" sloganlarıyla alana girildi. Her sene olduğu gibi arama noktalarında üzerlerini aratmayan Kürt halkı büyük bir coşkuyla alanda Newroz ateşini yaktı. Tüm ölümsüzleşenler adına saygı duruşu yaptıktan sonra miting programına başlandı.

Ankara HDP Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Salman Kaya ve Büyükşehir Belediyesi Ortak Sol Adayı Kaya Güvenç'in kürsüden mesajları okunduktan

sonra BDP Grup Başkan Vekili Hasip Kaplan konuşmasını yaptı.

Konuşmalardan sonra Grup Mesel sahne aldı. Miting halaylarıyla coşkulu bir şekilde sürdü.